

Ми працюємо заради духовного
відродження людства

Світоч

№ 51,
грудень
2019 р.

Орган Теософського Товариства в Україні

Від редактора	2
Вікно наших можливостей.....	3
Наша работа в ХХІ веке	7
Істина та Краса нашого життя.....	19
Красота – одеяние истины	26

Законы Высшей Жизни	29
Какова наша роль в образовании?	36
Новини теософского життя	40
Матеріали журналу «Світоч»	49
Поетична сторінка.....	53

Від редактора

Дорогі друзі, колеги, сестри і брати!

Перед вами черговий випуск електронного журналу, що кожні два місяці випускається Теософським товариством в Україні. Його назва свідчить про те, що ми розуміємо головною задачею всіх тих, хто прийняв до свого серця величні ідеї Теософії, нести Світло знання, розуміння, осягнення у цей світ і перетворювати це Світло у дії.

Цей випуск журналу ви отримаєте на початку зимового періоду року. Як і кожна пора року, він має свої особливості, які при свідомому ставленні можуть стати перевагами. Це пора, коли людям особливо не вистачає тепла, сонячного світла, а разом з цим зростає потреба в розумінні, приязних людських стосунках і домашньому затишку. Це стосується і нашої теософської роботи, яка у цей період року іде вглиб, до тієї суті, що прихована за різnobарвними зовнішніми формами, яка спонукає до заглиблення в себе, до пошуку внутрішньої гармонії та рівноваги. Багато подій і пригод, які влітку ми просто переживали, стають глибоко усвідомленими саме під час зимових поглиблених роздумів. Якщо ми вміємо співпрацювати з циклами Природи, це робить нашу діяльність ефективнішою, додає сил і наснаги. Давайте будемо більш уважними до таких речей.

Період, що передував виходу цього журналу, має визначну для Теософського товариства щорічну подію, - це день народження цієї всесвітньої організація, так званий День Заснування. Він відзначається 17 листопада по всьому світу всіма причетними до цього руху особами, групами, товариствами. Епіцентром цьогорічних подій, як і кожного року, безперечно був Адъяр, Штабквартира Товариства. Синхронно з цією міжнародною подією відбулася 16-17 листопада і наша всеукраїнська щорічна Конвенція, або загаль-

на зустріч теософів нашої країни. Вона була п'ятнадцятою, але першою для Теософського товариства в Україні у його новому статусі Національної секції. Хартія за підписом Міжнародного президента Тіма Бойда, що датована 12 серпня 2019 року, тобто Днем народження нашої видатної співвітчизниці і засновниці ТТ Олени Блаватської, була отримана як раз до початку Конвенції. Багато зацікавлених учасників прийняли участь у цій зустрічі, з десяти міст України, а також з Москви. Це було свято, радість зустрічі і спілкування, обмін досвідом, спільне обговорення планів та народження нових задумів. Детальніше читайте у цьому випуску далі.

Кінець грудня і перші дні січня – це час всесвітньої Конвенції, загального зібрання теософів світу. Цьогоріч ця подія відбувається не в Адъярі, як це було традиційно, а у Варанасі. Там розташована Штабквартира Індійської Секції ТТ. Це місто розташоване на річці Ганг, воно тісно пов'язане з історією буддизму, адже саме там Шак'ямуні прочитав свою першу після просвітлення знамениту Бенареську проповідь, в якій він виклав основи свого вчення про Чотири Благородні Істини та Серединний Шлях (Бенарес – давня назва сучасного міста Варанасі). Ключова нота цієї Конвенції „Зрошування божественного сім'я”, вона визначатиме нашу роботу у 2020 році і буде темою листопадової Конвенції наступного року.

Про яке сім'я іде мова? Можливо це глибока внутрішня робота по облагородженню всіх своїх проявів і наближення до свого власного першовитоку. А можливо це стосується і того сім'я, яке було висаджене на ниві людства, Теософського товариства, яке нам разом треба пестувати, щоб воно дорослішало і мужніло. Отже, об'єднаємо свої зусилля на цьому Шляху, друзі! Хай благословені будуть Ті, Хто вказав нам Шлях!

Світлана Гавриленко

Вікно наших можливостей

Світлана Гавриленко, Генеральний секретар ТТвУ

Доповідь на ХУ Конвенції ТТвУ, Київ, 2019

Друзі, кожного року на нашій листопадовій зустрічі, а ця наша зустріч особливо урочиста, є привід говорити про наші можливості. Індивідуальний досвід кожного з нас може засвідчити, що вкрай важливо дбати про ефективне використання тих можливостей, які, завдяки надзвичайній щедрості Природи, з надлишком завжди присутні в нашему житті. Гадаю, що кожного теософа це стосується особливою мірою, бо нашою місією є змінювати світ на краще. Причому, з одного боку, вмінню бачити і використовувати свої можливості нам треба вчитися з науковою точністю, а з іншого боку, до цього вміння треба ставитися як до творчої здібності з індивідуальними неповторними рисами.

Спробуємо зробити до цього перше наближення.

Ось з чого хочеться почати розмову. Видатний американський державний діяч і енциклопедично освічена людина Бенджамін Франклін якось сказав: «У світі живе три типи людей: непорушні, зрушувані і ті, які рухають. І ми прекрасно розуміємо, що мається на увазі. Деякі люди не бачать потреби в змінах і не хочуть їх. Вони схожі на валуни в річковому потоці, оточуючому їх з усіх боків. Я б порадив залишити їх у спокої. Течія і час працюють на стороні трансфор-

мації, і в один прекрасний момент ці люди просто залишаться позаду усіх.

Зрушувані люди, навпаки, розуміють необхідність змін. І якщо пояснити їм, що робити, вони почнуть діяти. Працюйте з цими людьми, йдіть туди, де сконцентрована їх енергія. Вступайте з ними в партнерство, чітко формулюйте мрії і складайте плани.

І нарешті, є ті люди, які рухають: агенти змін, наділені талантом бачити контури іншого майбутнього і сповнені рішучості втілити його в життя».

Такі міркування безпосередньо стосуються нашої практичної роботи. Коли вчителі людства створювали цю співдружність людей, яка назвалася Теософським товариством, то вони мали намір зробити її каналом своєї роботи. Яку роботу здійснюють Вчителі? Вони працюють в напрямку великих еволюційних законів, в напрямку Плану Бога на Землі. І вони шукають помічників, тих, хто здатний прозрівати перспективний напрямок еволюційного розвитку, вказувати шлях людям, вести їх за собою.

Але ми можемо не вважати себе такими рушіями. Чи можемо ми бути настільки помітними, щоб вказувати шлях? Ми можемо ставитися до себе, як до «маленьких» людей, ще не мають ніяких важелів впливу на суспільство, від яких нічого не залежить.

Давайте познайомимося з думкою з цього приводу відомого духовного вчителя ХХ століття Мікаела Айванхова: «Добре і чисті люди. Існує тенденція цінувати людей багатих, реалізованих, могутніх, що займають видне становище в суспільстві. А коли зустрічають людей, що проявляють високі моральні якості, – безкорисливість, щедрість, стриманість, доброту, їх цінує значно менше і часто навіть не помічають. Проте саме завдяки цим людям, що не привертають уваги, життя все ще можливе на Землі. Тоді як інші стараються, щоб зайняти перші ряди, навіть наражаючи на небезпеку рівновагу планети, ці люди в тіні скромно продовжують свою благотворну діяльність. Світло, мир, гармонія, які вони випромінюють, очищають атмосферу і роблять повітря придатним для дихання усіх. Я говорю це не для того, щоб ви відвернулися від усіх яскравих і талановитих людей, бо серед них, на щастя, деякі теж мають великі моральні якості. Я лише звертаю вашу увагу на присутність простих, добрих і чистих людей, яких ви досі не навчилися помічати».

Отже, ми теж чогось варти у цьому світі. Врешті решт еволюційні зміни ніколи не приходять до людей через накази президентів або через схвалені парламентом закони. У еволюції є свої, часто приховані, до певного часу непомітні і невідомі провідники. А допомогти людям усвідомити мету свого життя і своє місце у світобудові, а створити зразок, модель, ядро загальнолюдського Братерства і зробити його помітним людям – це чогось варто у цьому світі, що розгубився у цінностях і роздирається протиріччями та суперечностями.

Спробуємо тепер розібратися з можливостями. Світ сповнений можливостями.

Щедрість Природи проявляється в тому, що вона завжди має все необхідне з надлишком. Якщо вжити фізичний термін, то ми живемо у полі можливостей. Вони скрізь і повсякчас оточують нас. Але не всі нам помітні, не на всі з них ми звертаємо увагу. Від чого це залежить?

Буддизм та даосизм вчать, що за одне життя людина може стати Буддою, набути просвітлення. Чи бачимо ми навколо себе ці можливості? Чи знаємо ми тих, хто досяг цієї мети? Отже можливості існують, але їх треба помічати і реалізовувати.

Розберемо тепер рівні можливостей, які ми реалізуємо, з якими ми вступаємо у взаємодію. Якщо людина живе обумовленим життям, діє здебільше автоматично, реагує та оточуючі події по підказці, то вона помічає обмежене коло можливостей. Її вибір в основному направлений в бік тих можливостей, які направлені до особистих амбіцій, комфорту і благополуччя.

Припустимо людина прагне зробити кар'єру. Куди спрямована її увага? Виділитися серед інших перед очима керівника, продемонструвати високі професійні здібності, знайти вади характеру та недоліки в роботі свого керівника, чиє місце він хоче зайняти. Він кожного дня знаходить для себе можливості реалізації свого наміру, навіть якщо такий намір є для нього підсвідомий.

Це найнижчий егоїстичний рівень намірів, які входять у взаємодію з прагматичними можливостями для досягнення свідомої або підсвідомої мети.

Припустимо тепер, що людину цікавлять філософські питання світоустрою, вона ходить на лекції, читає книжки. І от її припала до душі певна теорія, яка відповіла на її запитання, яка пропонує певну систему мислення та поведінки. В такому

разі людина стала з захопленням практикувати приписи цієї системи і здобула переважання, що всім людям це теж буде дуже цікаво і корисно. І от вона почала шукати будь-яку можливість розповісти про свою чудову знахідку друзям, сусідам, співробітникам, і навіть попутникам у транспорті. Це вже більш високий, пізнавальний рівень взаємодії намірів і можливостей.

Виявляється, що наші бажання, наміри, устремління наче підсвічують в оточуючому нас полі можливостей ті з них, які їм відповідають за змістом, за спорідненістю вібрацій, за законом резонансної відповідності. Ми схильні помічати ті з них, завдяки яким наші наміри – усвідомлені чи не зовсім – можуть бути реалізовані, і не звертаємо уваги, не реагуємо і не помічаємо решту оточуючих нас можливостей. Серед тих, які ми помічаємо, ми свідомо або підсвідомо обираємо деякі, з якими починаємо взаємодію. Таким чином, хоча ми схильні вважати можливості зовнішнім чинником, але цей чинник одночасно можна вважати підфарбованим виразними суб'єктивними кольорами.

У полі наших можливостей є і внутрішня компонента, це наші внутрішні резерви, які ми можемо проявити задля здійснення задуму. Ці резерви включаються під час взаємодії з обраною зовнішньою можливістю. Інколи ці резервні внутрішні можливості бувають для нас самих несподіваними, що перебували певний час у прихованому, латентному стані. Недаремно сказано: Людина, пізнай самого себе! Ці численні внутрішні і зовнішні можливості, які ми проявляємо, помічаємо, на які ми реагуємо, частину з яких ми реалізуємо, а більшу частину ні, створюють наш індивідуальний коридор можливостей, завдяки яким ми набуваємо

життєвий досвід, розвиваємося, вдосконалюємося, еволюціонуємо.

Освоївшись з одним шаром можливостей, ми з часом переводимо свої бажання і наміри вище, тоді перед нами відкривається новий рівень поля можливостей. Звільнюючись поступово від пут своєї особистості з її примхами, упередженостями, вподобаннями та egoїстичними бажаннями, піднімаючись з темряви egoїзму до світла самоусвідомленості, ми починаємо помічати значно більше можливостей вищого рівня: для задоволення потреб самопізнання, творчої самореалізації, пошуку Істини. Зосереджуючись над певною задачею, планом, прагненням, ми ніби притягуюмо до себе можливості у формі подій, зустрічей, інформаційних повідомлень, які дають нам ключі розв'язання задач та досягнення бажаного результату.

І от що важливо: наш світ влаштований таким чином, що можливості можна розглядати як природні явища, як часточки прояву живого Всесвіту. Адже вони здатні підходити і відходити, наблизятися і віддалятися, збільшуватися і зменшуватися, раптово з'являтися і так само раптово зникати. Деякі можливості даються нам від народження, у вигляді здібностей, схильностей характеру, талантів. А деякі можливості ми можемо дуже довго закликати і чекати.

Гадаю, що уважне і розумне спостереження може підтвердити, що Природа має механізм підводити до нас можливості і відводити їх від нас. Це особливо проявляється тоді, коли ми піднімаємося на рівень служіння.

Високе устремління людини, благородна мрія, направлена на спільне благо, особливо якщо це відповідає еволюційним законам і божественному Плану, включає цілий сонм

помічників на тонкому плані буття. Таким чином, свідомо обираючи та реалізуючи свої можливості безкорисливого служіння загальному благу, ми вчимося співробітництву з ангельськими або дева-сущностями.

Щоб пролити більше світла на механізм створення і появи можливостей, давайте розглянемо одну цитату з Листів Махатм, це лист №5 від К.Х. до А.О.Хьюма, Амритсар, 1 листопада 1880 р.:

««Керувати» вами ми не згодні. Які б велики не були наші можливості, ми можемо лише обіцяти, що повною мірою віддамо вам за заслугами...

Людський мозок – невичерпний генератор найвитонченішої космічної сили, яку він виробляє з низької, грубої енергії Природи; вищий Адепт робить себе центром, випромінюючим потенційні можливості, які зон-за-зоном породжують усі нові взаємозв'язки».

Для тих, кому близька ідея учніства, хто присвятив себе безкорисливому служінню загальному благу, захисту природи та слабших за себе, духовному відродженню людства, ніколи не чекає від свого Учителя вказівок, і водночас має безліч підтвердженів того, яким казковим та чарівним способом інколи з'являються можливості та розв'язуються складні заплутані ситуації, щоб направити події у бік найсприятливішого результату. Але він не завжди схильний акцентувати на цьому увагу і поширювати таку інформацію, більше того, він також не схильний приписувати собі отримані позитивні результати

докладених зусиль. Незаперечним для співробітника Світла є той факт, що прийняття відповідальності відкриває нові можливості. І тепер ми навіть здогадуємося, з якого джерела можуть надходити такі можливості, якщо продемонстровані чисті і високі наміри служіння.

Тепер давайте наблизимося до наших сьогоднішніх реалій. 12 серпня 2019 р., на 188-й день народження Олени Блаватської, Теософське товариство в Україні отримало статус Національної секції, найвищий статус у цій всесвітній організації. Наче нічого не змінилося, ми продовжуємо працювати, як працювали і раніше, кожний на своєму місці. А насправді змінилося дуже багато. Ми можемо розглядати цю подію як відкриття нового вікна можливостей, на більш високому рівні служіння людям через співпрацю з творчими проявами Істини, Добра і Краси. Але це вікно можливостей стане служити нам тільки у тому випадку, якщо ми усвідомимо і приймемо свій новий рівень відповідальності, відповідальності за всі свої життєві прояви, за майбутнє Теософського товариства, за духовне відродження людства, за долю нашої планети. Давайте ж будемо відповідальними і усвідомленими, будемо уважними і не упустимо цих чудових можливостей. А втілювати їх у життя ми зможемо, лише об'єднавши свої зусилля як одна сім'я, як брати і сестри. Це надасть нам радості буття, відчуття щастя, Єдності і героїчного ентузіазму.

Конфуций о Красоте:

«Красота есть во всем, но не всем дано это видеть».

Наша работа в ХХІ веке

Висент Хао Чин младший

Выступление на Международном теософском конгрессе в Сингапуре в августе 2018г. Ведущая – Дженні Бейкер, Генеральный секретарь Английской секции

Ярада представить нашего следующего оратора, Вика Хао Чина младшего. Вик – предыдущий Президент Теософского Общества Филиппин и Indo-Tихоокеанской федерации Теософского Общества. Он также является Президентом «Голден лінк коледж фаундэйшн», Теософского колледжа, основанного в 2002 году. Он также автор книг «Процесс самотрансформации», «Зачем медитировать?», «Об образовании» и других работ. Вик Хао Чин составил и редактировал хронологическое издание «Писем Махатм Синнету» и является ассоциированным редактором Теософской энциклопедии. Он проводил семинары по самотрансформации во многих странах, таких как США, Австралия, Новая Зеландия, Индия, Бразилия, Испания, Израиль, Сингапур, Мексика, Аргентина и другие и проводил Школы мудрости в декабре 2014 и 2015 годов. Тема его выступления сегодня утром – «Наша работа в ХХІ веке». Пожалуйста, поприветствуйте Вика Хао Чина.

Спасибо, Дженні. Доброе утро всем. Сегодня утром представляю тему «Рассмотрение нашей работы для Теософского общества в будущем», и я хотел бы поделиться с вами некоторыми своими мыслями среди многих, мыслями о том, что сыграет решающую роль в будущем нашего общества на следующие сто лет. Основной вопрос, который мы все должны задать себе: «Каково наше видение Теософского Общества через 100 лет, к концу этого столетия?» Каким мы хотели бы видеть Теософское Об-

щество? И когда мы пытаемся смотреть вперед, нам необходимо также смотреть назад и видеть, где мы находимся сейчас. Итак, оглядываясь назад, мы видим картину, которая не была сплошь позитивной. Имеется много, много положительных вещей, но есть один аспект, в котором мы находим, что есть некоторая степень тревоги или беспокойства. Вы отметите, что к 1928 году общее членство в нашем обществе достигло 45 000 человек, и с тех пор оно постепенно снижалось и к настоящему времени в наших рядах около 25 000 членов. Это снижение было последовательным и это происходило одновременно с противоположным направлением – ростом мирового населения, которое выросло в два с половиной раза с 1928 года. Таким образом, численность населения росла, а численный состав членов нашего общества сокращался. И мы спрашиваем себя: «Какова наша роль в мире как Теософского Общества?»

Помимо сокращения числа наших членов, многие направления нашей активности также ослабли. Наша издательская работа также сократились. Почти вся наша современная периодика в основном направлена на членов Общества, а не на широкую публику, и на сегодняшний день не так много молодых людей становятся членами Теософского Общества. Далее, как уже отмечалось, в течение 140 лет основное внимание уделяется нами изучению учений, изысканиям в оригинальных учениях, расширению базы наших знаний о них. И это была ориентиро-

ванная более на внутреннее пространство лож и секций заинтересованность в более внутреннем взаимодействии, чем во взаимодействии с внешним миром. И можно сказать, что на протяжении большей части этих 140 лет мы слабо выходили в мир и приносили в него Теософию. Таким образом, мы не можем не задаться вопросом: разве мы как общество не становимся все менее и менее актуальными для мира, для проблем мира, которые Махатмы стремились помочь разрешить во времена, когда общество только основывалось? Далее. Вполне очевидно, если мы посмотрим на нашу оригинальную литературу – «Письма Махатм», работы Е.П. Блаватской, на то, что Махатмы, основавшие Теософское Общество, намеревались сделать его общемировым движением, а не ограниченным количеством в нескольких тысяч его членов. Я хотел бы просто поделиться с вами некоторыми мыслями, написанными самими Махатмами в их письмах, с целью напомнить нам об этой задаче, потому что, хотя многие из вас и знакомы с этим, но стоит напомнить себе о важности этой первоначальной миссии Теософского Общества. Наверное, самое важное письмо Махатм, которое у нас есть, это то, которое называется письмом Маха Чохана. Маха Чохан – это учитель Махатм, и он надиктовал Махатме Кут Хуми свои мысли, которые были отправлены Синнету. И если вы захотите прочесть только одно письмо Махатм, то лучшим вашим выбором было бы это письмо, потому что оно часто считается Уставом Теософского Общества.

В этом письме, которое является довольно объемным, говорится: «Чтобы наши учения практически повлияли на так называемый моральный кодекс или на представления о правдивости, чистоте, самоотвер-

женности, милосердии и т.д., мы должны популяризировать знание Теософии или вневременной мудрости. Не личная цель собственного достижения Нирваны, которая, в конце концов, является всего лишь возвышенным и славным эгоизмом, но самоотверженный поиск лучших способов вывести своего ближнего на верный путь, побудить как можно большее число наших собратьев извлечь из этого пользу, составляет истинного теософа». Это не единственное утверждение, которое, как я сказал, во многих письмах настойчиво напоминает, что наше слово присутствует в мире и оно обращено не только к членам Общества. Итак, я хотел бы поделиться с вами некоторыми мыслями относительно того, что может быть определенными ключевыми моментами, которые могут быть предложены относительно нашей работы в этом столетии. Их очень много, как было показано в приоритетном проекте Группы стратегического планирования Генерального Совета, но я выбрал несколько из них, на которые, я думаю, мы должны обратить внимание прежде всего. Я хотел бы поделиться пятью из этих многих идей. Первая – это необходимость глобализации теософской работы, вторая – это необходимость, срочная необходимость разработки и запуска публичных программ по прикладной Теософии, третья – это учреждение учебных заведений. Четвертая – необходимость в увеличении членства молодежи в нашем Обществе во всем мире. И пятая – работа, направленная на религиозные реформы.

Позвольте мне начать с первой (идеи), потому что это очень стратегический аспект нашей работы. Мы нуждаемся в глобализации Теософской работы. Почему в глобализации? Я был членом Совета много лет на

самом деле много десятилетий и я заметил, что, путешествуя и посещая заседания Совета, я отмечал, что первые секции и даже ложи работают, как архипелаги, и эти разные острова и архипелаги работают независимо. Мы знаем, что мы автономны, но автономия не означает простую отстранённость или разделение. Мы можем работать вместе, но это было не очень заметно в течение многих десятилетий, возможно, 50, 70 лет или около того мы работали независимо друг от друга и как результат, когда какая-то из секций становится слабой, почти никто не может им помочь и они просто угасают. Мы имеем целый ряд секций, которые исчезли с Теософской карты, потому что каким-то образом они ослабли. Один пример (как в случае со Шри-Ланкой): в Шри-Ланке когда-то была одна из самых сильных секций в мире, возможно, не в мире, но это была очень сильная секция. Г. Олькотт основал там столько школ, что к 1920-м годам Теософским Обществом там было создано около 250 школ. Сам полковник Генри Олькотт в настоящем считается национальным героем этой страны, Шри-Ланки. Там было очень много лож, но сегодня всё это умирает и там осталась только лишь одна ложа. Поэтому, к счастью, Международная штаб-квартира и Федерация индо-тихоокеанского региона согласились помочь Шри-Ланке оживить эту очень сильную секцию, бывшую секцию. Мы должны помнить, что один из наших Международных президентов также был выходцем из Шри-Ланки. Это – Ч. Джинараджадаса.

Далее. Мы должны помнить, что если Международное Общество как глобальная сеть слабо, то мы слабы как целое, даже если присутствуют отдельные секции, которые, очевидно, сильны, потому что в мире, в случае отсутствия взаимной сети под-

держки, в конечном итоге все мы ослабнем. Поэтому нам необходимо укреплять Международную штаб-квартиру для синергии и координации. Мы схожи с солнечной системой, где штаб-квартира подобна Солнцу, вокруг которого все мы вращаемся. Есть ряд идей, которыми я хотел бы поделиться с вами относительно работы по глобализации нашей Теософской работы. Первое – это то, что мы уже делаем и которое уже даёт результат. Это – ежегодное стратегическое планирование и обзор. Это то, что не делалось, не знаю, как долго, может быть, 90 лет или около того и в последний раз, как я припоминаю, подобного рода усилия были предприняты во время Всемирного конгресса в Нью-Йорке в 1975 году, где проводились семинары о будущем нашего общества, но, к сожалению, не было никаких последующих действий в связи с этой работой. Идеи были прекрасны, но любой план бесполезен, если он не приведён в движение с чётким графиком и с определёнными результатами. Таким образом, группа, созданная Президентом примерно два года назад, стала своего рода хранилищем идей Теософского Общества. Группа людей должна думать об Обществе как о целом в международном смысле и такая группа лучше, чем Генеральный Совет, и, следовательно, эта команда собирается на встречи уже два года подряд с целью делать простой анализ того, где мы находимся, что мы хотели бы делать и куда мы идём. Это расширяет международную работу с большим количеством волонтёров и, следовательно, люди, которые помогают Международному Президенту, не будут ограничены только людьми из Адъяра. Вчера мы видели, что Новая Зеландия сделала для Теософии в мире. Некоторое удивительное развитие, которое

продвигается благодаря добровольной работе в основном двух человек, которая им не оплачивается, никто не отправляет им деньги – они просто увлечены этим. И это – работа, которая будет иметь значение в нашей международной глобальной работе. Такая группа, такие усилия также увеличат синергию во всём мире, потому что синергия, я считаю, очень важна. Есть много вещей, которые одна секция выполнить не в состоянии, но в координации с другими такая работа становится возможной. Я приведу пример.

Были люди, которые предлагали создать энциклопедию на протяжении многих лет, начиная с первых лет существования Теософского общества, но этого никогда не было сделано, пока однажды я не увидел, что австралиец, которого я не знал, сделал такое предложение. И в то время я также написал статью о необходимости энциклопедии. И поэтому я написал ему и рассказал о резонансе наших мыслей, а затем мы встретились в г. Перт (анг. Perth – столица штата Западная Австралия – ред.), и эта встреча стала началом рождения Теософской энциклопедии, в которой участвовали люди из многих стран. Ни одна секция не смогла бы сделать этого. Это должно было стать совместным творчеством многих людей. И ещё одно: я думаю, что многие из вас знают, что есть компакт-диск с названием «Теософская классика», который содержит всю теософскую классику – 15-томную работу Е.П. Блаватской, «Письма Махатм», «Эзотерический буддизм» А.П. Синнетта и так далее. Это более 20 томов классических произведений, заключённых в одном маленьком диске, очень ценном для изучающего предмет. Сейчас это было бы невозможно, если бы не было синергетического

сотрудничества между американской секцией и филиппинской секцией, которая сама была не в состоянии этого сделать, но с помощью американской секции эта работа стала возможной. Есть много подобных примеров, которые уже увидели своё решение, но это были единичные случаи синергетического сотрудничества. Почему бы нам не предпринять глобальные усилия для более широкого распространения этой синергии? И эти усилия будут иметь решающее значение в будущем для нашего Общества. Второе касается международного уровня. Через проекты нам придётся увеличить бюджет на нашу международную деятельность. Именно через проекты. И я поставил бы ударение на эту часть фразы.

Теперь позвольте мне поделиться с вами некоторыми основными данными. В 2017 году бюджет международной сессии по популяризации Теософии, включая международных лекторов, составлял всего около четырёх миллионов рупий или пятьдесят восемь тысяч долларов. Теперь для глобальной организации, представленной в 55 или 60 странах, я думаю, вы видите, что эта сумма очень мала и традиционно люди говорят: «Это просто потому, что у нас нет денег». Как мы можем увеличить этот бюджет, продолжая в стиле: как же мы можем делать больше работы? Но я убеждён, что проблема не в нехватке денег. Проблема заключается в отсутствии достойных проектов или программ, потому что я твёрдо убеждён в том, что деньги следуют за проектами, а не иначе. Не так, что вот у нас есть деньги, а затем мы говорим о проектах. Скорее наша убеждённость во что-то привлекает в эту область деньги. Когда президент Тим Байд стал Международным президентом, он понял, что нужно что-то делать со зда-

ниями в Адъяре, а денег на это не было, но он определил это как цель, как программу и деньги туда пошли. И теперь эта работа идёт полным ходом. Я приведу несколько примеров других организаций, просто чтобы дать представление о такой возможности. В 1993 году в Бхуванешваре была небольшая школа. Бхуванешвар находится в восточной Индии, почти посередине восточной Индии. Школа на 125 учеников была учреждена для детей из племён и эта школа была полностью бесплатной. Очень небольшое усилие (и я хотел бы выразить свою признательность нашему вице-президенту Дипе Падхи за её упоминание), позволило мне осознать существование этой школы; я никогда о ней не слышал ранее. Теперь, с 1993 года, год за годом она росла и из сотен учеников она выросла до тысяч. Спустя всего лишь 25 лет эта маленькая школа выросла до 26 тысяч учеников, которые живут в общежитиях, и которых кормят каждый день, никто ни за что не платит, всё бесплатно. Каждый день эта школа должна приготовить 100000 порций. Как они это делают – просто удивительно?!

Сейчас эта школа называется Калинга Институт социальных наук (анг. Kalinga Institute of social sciences – KISS – ред.) и вы, вероятно, не слышали о таком, но это просто удивительная структура. Её ежегодный бюджет сегодня от всех пожертвований составляет 760 миллионов рупий или 11 миллионов долларов каждый год. И посмотрите сюда, на это фото здесь. Это всего лишь одно собрание, где присутствовали все студенты и на которое они приглашали представителя ООН. Посмотрите, это целое море людей, слушающих только одну лекцию. Это удивительное достижение, пока я не увидел это, я никогда не думал, что это было бы

возможно в одном кампусе. Ещё один пример. В 1922 году группа масонов решила построить госпиталь для покалеченных детей в Луизиане, США, после чего организаторам потребовалось почти 40 лет, чтобы открыть новые госпитали. Ещё три были созданы в 1962 году и сегодня у них 22 госпиталя. И это одна из крупнейших больничных структур для покалеченных детей. В настоящем они называются Больницами Шрайнера для покалеченных детей. Все затраты на содержание этой структуры оплачиваются из пожертвований, а это пятьсот миллионов долларов в год. Всё здесь бесплатно и стало реальностью просто потому, что люди были готовы пожертвовать на этот проект, потому что они думают, что это – достойный проект. Последний пример. В 1865 году, за десять лет до основания Теософского Общества, протестантский министр и его жена решили проповедовать людям с очень низким социальным статусом в Восточном Лондоне, таким как проститутки, нищие, алкоголики и подобным, с целью вселить в них надежду. И когда люди увидели, что это было что-то, что было очень полезно для этих брошенных людей, они начали оказывать помощь и пожертвования стали приходить из года в год. И это движение в настоящем известно как Армия Спасения.

Каков её годовой бюджет? Её ежегодные расходы составляют 3,7 миллиарда долларов и всё это исключительно пожертвования. Я не могу даже представить, сколько это в рупиях. Может быть, около 500 миллиардов рупий в год. Как они собирают такую огромную сумму каждый год? Теперь, говоря об этом, я не собираюсь, я не стараюсь сравнивать другие организации. И смысл даже не в сумме привлекаемых денег, но этим я подчёркиваю возможности,

утверждая, что такое возможно. И во всех этих примерах всё начиналось с проектов, а не с денег и когда обнаруживалось что-то реально стоящее, деньги тут же поступали. Далее Президент и Генеральный Совет определили проекты международного приоритета и все эти проекты получили поддержку. И когда какой-то проект потребует поддержки, бюджет Теософского Общества будет соответственно возрастать почти без усилий, потому что люди придут на помощь. Буквально вчера и на днях, в нашей группе в рамках Теософских школ уже появились люди, которые предложили на волонтёрских началах не только помочь в этих усилиях, но и предложили свою землю для создания школ. Удивительно, но всего за два дня на встречах по одному часу стали возможными вещи, которые даже не упоминались и не обсуждались ранее. Но здесь, что очень важно, должна быть команда координаторов, которая будет курировать эти инициативы и предлагать для них волонтёров. И в этом, я думаю, отличие от того, что предлагается на нынешних сессиях стратегического планирования. Отличие в том, что существующие группы волонтёров возглавляются нашим Международным Секретарем. Третье – необходимость систематического обучения преданных и компетентных Теософских сотрудников, которые будут работать по всему миру глобально.

И здесь у меня была возможность посетить американскую секцию в Кротоне много раз за последние годы. И одно из того, что произвело на меня впечатление, заключалось в том, что в Американской секции была организована программа обучения молодых теософов по Теософии, по лидерству, по ораторскому мастерству. И это было не разовое обучение, а такое, что проводилось из года в год. Некоторые из этих людей, ко-

торых я знал давно, теперь являются Теософскими лекторами, ведущими или просто специалистами. И это не делалось, как я уже сказал, всего за одну сессию, а делалось с определённой целью и регулярно. Я считаю, что мы должны делать то же самое в международном масштабе, начиная с Адъяра, а затем в разных федерациях и в центрах по всему миру. Ведь если мы не будем этого делать, то откуда в таком случае могут появиться наши будущие ораторы, опытные сотрудники и лидеры? Не думаете же вы, что это будет простой случайностью. Мы не должны зависеть от случайностей, но мы должны сознательно планировать таким наше будущее. Нам необходимо разработать учебную программу, материалы, методологию и практикум или стажировку для такой подготовки, и я полагаю, что в будущем мы вскоре разработаем магистерскую программу по Теософии в качестве обычного способа обучения сотрудников, спикеров, авторов и руководителей. Далее формализуя такое обучение, я думаю, мы должны быть осторожны, чтобы не допустить воспитания догматических ораторов и писателей, которые сделают Теософию ещё одним набором верований. Я хотел бы поделиться с вами по этому вопросу чем-то, что Е.П. Блаватская написала в заключительной части своей очень важной книги «Ключ к Теософии». Я считаю, что книга «Ключ к Теософии» должна стать настольной книгой для изучения в каждой ложе во всех секциях, потому что в ней подробно и по существу излагается работа Теософского Общества.

Говоря о теософах, которые в будущем станут успешными лидерами, Е.П. Блаватская заявляла: «Я не имела в виду специального знания эзотерической доктрины, хотя и оно чрезвычайно важно; я говорила скорее о той великой необходимости в бес-

пристрастном и ясном суждении, которую наши преемники будут испытывать в руководстве Обществом. До сих пор любая попытка создать нечто подобное Теософскому Обществу оканчивалась неудачей, поскольку рано или поздно все такие организации вырождались в секты, устанавливали свои собственные жёсткие доктрины и таким образом незаметно и постепенно теряли ту жизненную силу, которую может дать лишь живая истина».

Второй аспект – это важная для нас необходимость выпускать для широкой общественности программы, стимулирующие интерес к Теософии. И это – прикладная Теософия, не курсы по доктринальным учениям, но скорее по тому, как применять эти учения. Теософское Общество должно предлагать программы, полезные общественности, вне зависимости и привязки к членству в Обществе. И в этом на самом деле, как я упоминал ранее, заключается миссия Теософского Общества. Это – не просто философия или идея, это – применение идеи или идей. Позвольте мне поделиться с вами некоторыми утверждениями Махатм по этому поводу. Из письма Маха Чохана это знакомо большинству из вас, но некоторым оно может быть незнакомо. Маха Чохан говорит: «Чтобы быть истинными, религия и философия должны предлагать решение любой проблемы... и если наши доктрины покажут свою способность предложить это, тогда мир быстро признает, что должно быть подлинной философией, подлинной религией, подлинным светом, несущим истину и ничего, кроме истины».

Это – вызов для нас, вызов в том, что если мы действительно предлагаем жизнеспособную философию, то она должна работать во всех сферах жизни. Но кто покажет

это кроме нас? Мы должны сначала установить модель, показать пример и предложить эти начинания, а другие, будь то теософы или нет, увидят, что это работает, и они также примут их. Но мы должны начать эту деятельность. Идеи не имеют силы, пока они не воплощены в практику, способную трансформировать, и следовательно практическая часть их, я думаю, очень важна. Я считаю, что примерно последние 100 лет наша слабость заключалась в том, что мы слишком много внимания уделяли идеям и совсем мало ей применению в окружающем мире. Позвольте мне поделиться некоторыми примерами того, что можно сделать в этом направлении. Есть так много всего, что можно сделать, но я просто упомяну несколько моментов. Я думаю, что одним из лучших направлений является деятельность ТОС, потому что это то, что уже существует, его можно найти более чем в 30 странах по всему миру, и уже есть много волонтёров по всему миру, и они могут существенно изменить положение людей, не являющихся членами общества во внешнем мире, улучшая жизнь и представляя нечто большее, чем просто пропитание или еду, или кров над головой, но нечто большее, вовлекающее в человеческое преобразование. Позвольте мне ещё раз поделиться с вами тем, что Махатма говорит об этом виде работы. Махатма Кут Хуми пишет: «Первая цель Теософского Общества — это филантропия. Подлинный теософ – это филантроп не для самого себя, а для мира своей жизни». Эта установка и философия, правильное понимание жизни и её тайн даст необходимый базис и откроет верный Путь для следования.

Здесь он указывает на одну важную вещь – быть филантропом плюс обладать философией, – именно это правильное по-

нимание жизни и её тайн даст необходимый базис и откроет верный путь для следования. Махатма Кут Хуми также пишет: «Наше общество – не просто интеллектуальная школа оккультизма, но даже гораздо значительнее того, что мы о ней говорили, и тому, кто считает задачу работать ради других слишком сложной, было бы лучшим за неё не браться. Моральные и духовные страдания мира намного важнее и нуждаются в помощи и врачевании больше, чем наука нуждается в нашей поддержке в любой области открытий». И он добавил нечто очень загадочное: «Имеющий уши, да услышит». Затем в письме Maxa Чохана присутствует дискуссия о некоторых европейцах, которые хотели пройти обучение оккультному искусству, и Maxa Чохан не одобрил это. Вот что он написал по этому поводу: «Посвятим ли мы себя обучению нескольких европейцев... и предоставим миллионам невежественных, бедных и презираемых, принадлежащих к низшим социальным группам и испытывающих угнетение, самим позаботиться о себе и своём будущем лучшим способом из известных им? Никогда. Лучше пусть погибнет Теософское Общество с его обоими несчастными Основателями, чем мы позволим ему превратиться в нечто вроде академии магии или салона оккультизма».

В том же письме он говорит: «Чтобы мы, преданные последователи воплощённого духа абсолютного самопожертвования, филантропии, божественной доброты... когда-нибудь позволили Теософскому Обществу представлять собой воплощение эгоизма, прибежище немногих, лишённых мыслей и забот о большинстве, — это странная идея, братья мои». Снова и снова появляются одни и те же идеи. Мы здесь, Теософское Общество здесь для мира, а не для нас са-

мих. Нам дают основополагающие идеи Махатмы и Теософия, и Теософское Общество формируется. Это небольшая организация, состоящая всего лишь из 25 000 человек, но наша работа предназначена для тех миллионов людей, о которых говорит Махатма. Эта не слишком большая группа людей должна работать на большее целое. И кто наши сотрудники? Не только мы сами, но люди со схожими взглядами, целями и идеалами, с которыми у нас проявляется синергия, а не только лишь люди из нашего Теософского окружения. И я привожу здесь несколько слайдов о некоторых направлениях проделанной работы, но Нэнси уже представила нам так много других возможностей, что это просто повторение того, что уже представлялось нам. Это и расширение прав женщин, образование и так далее. Нам просто нужно помнить, что ТОС – не просто раздача еды, медицинское обслуживание или облегчение физических потребностей у людей. В конечном счёте, речь идёт о достоинстве человеческого развития, самооценке, самоотверженном служении, нравственном развитии и так далее и для этого нам нужно работать вместе, чтобы создавать большее влияние.

Ещё один пример того, что мы можем сделать для людей – это разработка системы медитации не столько для собственного использования, сколько для использования в рамках широкой публики. Я был восхищён и очень впечатлён тем, что несколько организаций делают в этом отношении. И сразу пример: в мире не так много настоящих дзен-монахов и, тем не менее, дзен-медитация уже распространилась по всему миру, помогая миллионам людей, вовлечённых в мирские заботы стать более спокойными, более мирными, более эффективными в своей жизни, не становясь при этом дзен-мо-

нахами. Трансцендентальная Медитация является примером этого. Випассана (санскр. – «проникновенное `видение` – ред.) – ещё один такой пример. Сотрудников очень мало, но результат их деятельности достигает миллионов людей. Почему мы не можем сделать то же самое? Мы все убеждены, что медитация является основной практикой в духовной жизни, в Теософской жизни и в жизни обычного человека. Так почему бы нам не предпринять усилие в этом направлении и не сделать его очень важной составляющей нашего служения людям? Ещё один пример, о котором уже упоминалось – семинар по самотрансформации. Его идея в том, что мы выстраиваем связь между идеей и повседневной жизнью: брак, воспитание детей, социальные связи, социальные конфликты и т.д. И нам нужно работать над трансформацией людей, чтобы они стали эффективными, гармоничными и доброжелательными к миру. Другой пример – это публичные журналы по прикладной Теософии. В кругу членов нашего Общества мы можем говорить о кругах и расах, о Буддхи, Манасе и так далее. Но для публики у нас должны быть журналы, которые будут применять эти идеи в нашей повседневной жизни. В настоящем у нас очень мало публичных журналов и я настоятельно рекомендую, чтобы на всех языках во всех странах предпринимались попытки выпуска публичных журналов, даже если эти журналы не будут реально физическими, а будут выпускаться в электронном виде. Но давайте пытаться преобразовывать Теософские идеи в практические и полезные практики в жизни людей. Этим мы начнём нашу деятельность в рамках нашего Общества, делая Теософию живой философией.

Третий пример является частью работы ТОС, а также частично всего нашего Обще-

ства. Это – учреждение школ. Ключ к будущему не только Теософского Общества, но и всего мира находится в руках наших маленьких детей и молодежи. И когда они меняются, меняется и мир. Самым мощным институтом влияния на молодёжь является школьная система. Это сильнее, чем родители, это сильнее, чем медиа. Когда эта система хорошо спроектирована, когда она хорошо выстроена и распространена, она может определять будущее целых обществ. Я родом из католической страны, Филиппины. Филиппины на 95% христиане, из которых 85% католики. Именно благодаря силе образовательных учреждений в Филиппинах мировоззрение большинства людей и законодателей в Филиппинах формируется ценностями Католической церкви. Просто в качестве примера такого влияния: Филиппины – единственная страна в мире, в которой запрещён развод вне пределов Ватикана. Это – единственная страна. В Риме, где размещается Ватикан, развод разрешён. Почему же тогда у нас запрещён развод? Причина – в позиции католической церкви: использование противозачаточных средств. В Конгресс был подан законопроект, пролежавший там в течение многих, многих лет, но так и не был принят из-за влияния церкви. В Филиппинах имеется четвёрка топ-университетов и только один из них государственный, остальные три – католические. Лидеры и законодатели этой страны происходят из этих институций. Вы можете понять, какое влияние такие институции могут оказывать на формирование мировоззрения в каждом обществе и в каждой стране.

И если вы хотите, Вечная Мудрость – даже если вы не называете её Теософией, что не имеет значения – если вы хотите, чтобы Вечная Мудрость оказывала столь про-

должительное влияние на общество и мир, мы должны учредить школы и влиять на мировые образовательные системы. Мы не можем влиять на другие школы, в которых мы не работаем, мы можем помочь повлиять только на те, с которыми мы будем работать. Я хотел бы поделиться с вами одним важным утверждением Е.П. Блаватской из «Ключа к Теософии», которым я поделился с некоторыми из вас раньше. Так что это будут повторяющиеся слова. Она сказала: «Будь у нас деньги, мы бы основали школы... Детей, прежде всего, нужно научить уверенности в себе, любви к другим людям, альтруизму, взаимному милосердию, и более всего, думать и рассуждать самостоятельно... Мы старались бы обращаться с каждым ребёнком как с индивидуальностью и давали бы ему такое образование, чтобы получить наиболее гармоничное и ровное раскрытие его способностей, дабы его особые склонности получили своё полное естественное развитие. Нашей целью было бы создание свободных мужчин и женщин, свободных интеллектуально, свободных морально, без каких бы то ни было предрассудков и, прежде всего, неэгоистичных. И мы верим, что многое, если не всё, из этого могло бы быть получено надлежащим и истинно Теософским образованием».

Четвёртое направление – привлечение молодёжи к Теософии. Я встречался во многих странах по всему миру, особенно в теософских секциях, и отметил, что в большинстве стран, в большинстве секций средний возраст очень высок. В одной стране, которую мы недавно посетили, или в трёх секциях, которые мы недавно посетили, средний возраст аудитории составляет около 65 лет, и в этой аудитории мы едва могли найти единственного человека младше 40.

Теперь одна из этих секций уже выехала из своей большой штаб-квартиры, потому что практически прекратился приём новых членов и не было нового руководства. Другими словами, они сами чувствовали, что их работа умирает. Это очень, очень грустно, потому что то, чем мы обладаем, – это вибрирующая, живая философия, передаваемая нам не иначе как самими adeptами. И всё же мы, кажется, не очень хорошо работаем с этим сокровищем, которым обладаем. Поэтому нам необходимо уделить особое внимание привлечению молодых людей к Теософии. Традиционные подходы к распространению, по всей видимости, не достигают молодых людей эффективно и мы должны дать молодым людям возможность экспериментировать с их собственными подходами и нам иногда нужно отступить, будучи старшими, и позволить молодёжи выполнять свою работу. Даже если это иногда терпит неудачу, это – нормально. Давайте пробовать, потому что у них могут быть лучшие идеи о том, как сделать Теософию актуальной для мира. Теперь я просто хотел бы упомянуть об этом во время работы этого Конгресса. Я встретил здесь многих сингапурских членов и обнаружил, что многие из вас молоды. Так что здесь, в Сингапуре, есть кое-что, чему мы можем научиться. Может быть, Вы можете написать об этом, Санни, об этом, потому что у вас может быть решение проблемы многих секций, тех, членство которых сокращается, а в вашем случае этого не происходит и даже видится, что происходит обратный процесс.

Пятое направление, на котором я бы хотел остановиться на слайде, – это работа по религиозным реформам. История показала нам тот вред, который популярная религия

принесла миру: инквизиции, войны, терроризм, ненависть, геноцид, нетерпимость и так далее. Известно ли вам, какова была самая длинная война в истории человечества? Самая длинная война – это крестовые походы. Это война между христианами и мусульманами, которая длилась 200 лет.

Одна из самых жестоких институций в истории – это Инквизиция. И она учреждена церковью. И одна из худших форм насилия, которые мы наблюдаем сегодня, это – религиозный терроризм. То, что мы никогда не видели прежде. Политический терроризм не бомбит общественные места, они просто бомбят военные объекты или правительственные здания, но никогда не бомбят общественные места, а религиозный терроризм это делает. И вот, Махатма К.Х. настоятельно указал на это. В письме 88 «Писем Махатм» он чётко указал, что две трети зла мира происходят от такого рода религий во время, когда Махатма Маха Чохан говорит о важности мистицизма и религии. Но когда восходит популистская религия, она приносит больше вреда, чем помощи. Он говорит, что треть зла мира исходит от человеческого эгоизма, но две трети исходят от такой религии. Вера в антропоморфных богов сделала людей рабами святого духовенства, и Махатма К.Х. пишет: «Наша главная цель – избавить человечество от этого кошмара, чтобы научить человека добродетели ради самого же себя, и идти по жизни, полагаясь на себя, а не опираясь на теологический костыль, который для бесчисленных веков был основной причиной почти всех человеческих страданий». Очень сильные утверждения не потому, что они написаны Махатмой. Я бы, вероятно, проявил доверие к этому, даже если бы это было написано кем-то, кто, как я полагаю, знает гораздо

более широкую, глубокую информацию о человеческой истории и её развитии, и мы тогда рассмотрели бы это как Теософские сотрудники.

Махатма К.Н., так же, как об этом пишет в своём письме Маха Чохан, указал на что-то очень важное. Они заявили следующее: «Теософское общество было выбрано в качестве краеугольного камня, основания будущих религий человечества». Что это значит? Какова наша роль в этом процессе и делаем ли мы что-нибудь в этом направлении? В нашей работе с религиями иногда мы пытаемся указать, что все религии на самом деле учат одним и тем же вещам, и здесь, я думаю, что когда мы смотрим на этот вопрос поверхностно, мы на самом деле не помогаем достичь истинного единства религий. Если мы смотрим лишь на внешнюю сторону религии, единства не будет. И на самом деле единства никогда не может быть. Если вы посмотрите на Священные Писания, особенно на авраамические религии, одна цитата из любой из них покажет вам, что совместимость религий почти невозможна, но на более глубоком уровне, а Маха Чохан говорит о мистическом уровне, единство присутствует. Но это – небольшой раздел религиозных знаний в мире. Подавляющее большинство, а именно 99% мира, знают только об этой внешней религии, но не о её внутренней сущности. На эту сущность, я считаю, должна быть направлена наша работа. Мы должны популяризировать эту внутреннюю составляющую религии. Популяризовать мистицизм как основу религиозного опыта, но также указывать на религиозные суеверия, несоответствия и спорность. Я считаю, что мы не должны проявлять излишнюю осторожность в этих вопросах, то есть должны осознать, что мы слишком стесняемся

это делать. И если вы обратитесь к работам Е.П. Блаватской, то вы увидите, насколько она безудержна, когда речь заходит о необходимости религиозных реформ. Мы также должны сосредоточиться на этике как на одном из основополагающих камней в фундаменте религий.

Еще один аспект – это свобода. Есть ряд религий в наши дни, некоторые из которых не навязывают догмы своим приверженцам. И это предвестники будущих мировых религий, потому что догма основана на фиксированной системе убеждений и навязывается людям. Но будущие мировые религии, я полагаю, сфокусированы на поиске истины, даже если такой квест пойдет против догм, ранее существовавших церковных догм. Таким образом, нам нужно помочь создать мир, в котором религии будут способствовать несектантской духовности и мистицизму. Далай-лама однажды сказал, что существуют два вида духовности. Первый вид – это сектантская духовность, а второй – это несектантская духовность. Сектантская духовность в терминах культурного языка может быть описана как специфическая религия. Она сковывает людей и, если мы не хотим видеть мир с такими религиями, мы должны продвигать несектантскую духовность, поощряя любовь вместо нетерпимости, исключительности, ненависти или насилия. Это – пять областей, на которые, я думаю, помимо всего прочего, мы должны обратить внимание: глобальная Теософская работа, общественные программы прикладной Теософии, основание образовательных учреждений, как можно более значительное увеличение членства в Обществе молодёжи по всему миру и работа в направлении религиозных реформ. Позвольте мне в заключение привести несколько мыслей мадам

Блаватской о будущем Теософского общества. Опять же, это из «Ключа к Теософии». Она пишет: «Теософское общество, (если мы будем хорошо выполнять свою работу), Теософское общество будет постепенно влиять и распространять на огромные массы думающих и разумных людей свои широкие и благородные идеи о Религии, Долге, филантропии. Медленно, но верно, оно будет разбивать в куски железные оковы верований и догм, общественных и кастовых предрассудков; оно разрушит расовые и национальные антипатии и барьеры и откроет путь для практической реализации Братства всех людей». Затем она говорит: «Если Теософское Общество выживет и сплочённым пройдёт к исполнению своей миссии, своих начальных устремлений, через следующую сотню лет — скажите мне, говорю я, слишком ли далеко я захожу, утверждая, что в двадцать первом веке земля будет небом в сравнении с тем, что она есть теперь»?! Так что мы на небесах? А если ещё нет, то мы ещё не выполнили нашу работу. Давайте делать нашу работу и всё, сказанное Е.П. Блаватской, сбудется! Доброе утро всем вам.

Дженни Бейкер: Итак, дамы и господа, я думаю, что это великолепный доклад к закрытию нашего Конгресса, согласитесь. Он даёт нам очень много тем, о которых нам нужно задуматься, и будем надеяться, что мы сможем продвинуть Теософское Общество вперёд таким образом, чтобы мы могли соответствовать идеалам, изложенным для нас Учителями. Так что, Вик, большое спасибо за замечательный доклад.

*Перевод Игоря Комарова, г.Днепр
Редакция Ларисы Пустовойтовой,
г. Кропивницкий*

Істина та Краса нашого життя

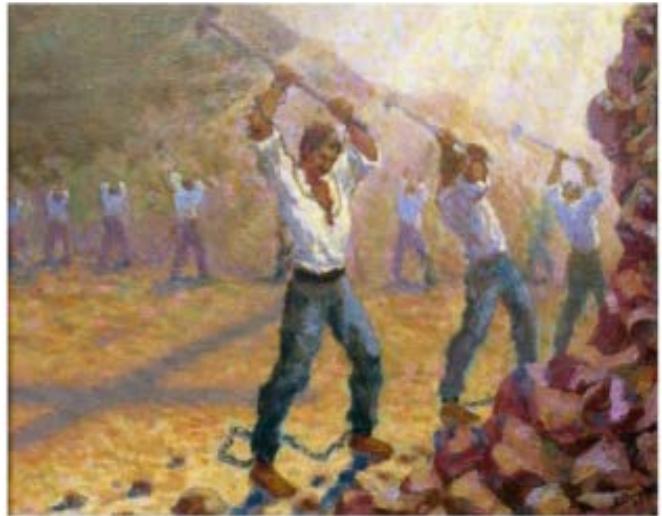
Микола Щербина, віце-президент київського відділення АНК

Доповідь на Конвенції ТТвУ 16.11.2019 р.

Вполі Істини та Краси – ці слова були основою для роздумів і усвідомлення в поточному році після 143 конвенції. Де лежить початок цих понять, чому людина тягнеться до цих категорій нематеріального буття, шукає сенс Буття, прагне в своєму житті до краси, істини, доброти?

Розмірковуючи над цими словами, приходиш до висновку, що ти завжди знаходишся в полі істини та краси, але, в силу твоєї природи, ти дуже часто їх не помічаєш, ними не живеш, іноді навіть знаходишся в якомусь протилежному їм вимірі, коли повністю занурюєшся в свою егоїстичну природу. Але це ж теж наша природа, це теж частина Мулапракріті, проявлені в такому вигляді і нібіто відокремлена від усього. І ця ілюзія відокремленості часто робить нас нещасними, депресивними, хворими. Тому що, саме в момент таких емоційних станів, ми як ніколи відокремлюємося від своєї істинної природи, від іншого її полюсу – Вищого, звідки виходить блаженство, характеристикою якого є Любов, мудрість, краса та істина.

Саме в стані нещастя ми втрачаемо зв'язок з нашим істинним Я, саме страждання робить нас сильнішими в своєму бажанні відновити цей розірваний ланцюжок, відчути з новою силою прояв Істини життя в його красі.

Нам в деякій мірі пощастило, ми торкнулися ще в цьому житті того знання, тієї мудрості, яка відкривається перед поглядом нашого ока і нашого серця – це знання є Теософія, Божественна Мудрість. Це те знання, яке людина розкриває в собі сторінка за сторінкою, воно немов передоснова нашого життя, нашого буття.

Божественна Премудрість у всіх релігійних, філософських, езотеричних вченнях має жіночу іпостась – Софія, це грецьке слово, яке означає «мудрість», «премудрість». Премудрість – одна з властивостей Божих. «Бог єдиний мудрий» (Рим. 14:26; 1 Тим. 1:17). Коли слово «Премудрість» вживається як власна назва, то під цим мається на увазі Другий Лик Святої Трійці на підставі богонатхнених слів Апостола Павла, що

«ми проповідуємо Христа, Божу силу і Божу премудрість» (1 Кор. 1: 23-24).

Таємне вчення Стародавньої Мудрості завжди передавалося людям у вигляді притч, алегорій, які згодом прийняли вигляд прислів'їв народної мудрості або приказок, які не розкриваються зразу перед нашим взором, а дають нам певний дороговказ для власного пошуку Істини.

Істини також линули до людей часто у вигляді поем, гімнів, творів літератури і мистецтва. Такими творами були «Божественна комедія» Данте Аліг'єрі з описом світобудови і пошуком Істини. Це справжнє оккультне одкровення у віршах, як говорить про поему Данте Олена Петрівна Блаватська (ТД, 3 том, стор. 79).

Ось як, наприклад, ще більше семисот років тому, в 1308-1321 р., в алгоричній формі у вигляді філософсько-фантастично-го віршованого роману у своїй знаменитій поемі «Божественна комедія» Данте Аліг'єрі в образі Беатріче характеризує Божественну Мудрість. Беатріче веде Данте до пізнання Світла Істини, Світла Бога. Вона стала вчителем і провідником для Данте тільки тоді, коли Вергілій, що символізує в поемі людський розум, залишив його. Бо Вергілій не міг далі провести Данте. Беатріче підхопила Данте на кордоні між земними раєм і небесним, та показала йому Світло Бога, Божественну Тріаду, палаючу своїм вогнем Любові, Мудрості, Сили, Блаженства і Краси.

(28) Так, видел я, над тысячей огней
Одно царило Солнце, в них сияя,
Как наше – в горних светочах ночей.

(31) В живом свеченыи Сущность световая,
Сквозя, струила огнезарный дождь
Таких лучей, что я не снес, взирая.

(34) О Беатриче, милый, нежный вождь!
Она сказала мне: «Тебя сразила
Ничем неотражаемая мощь;

(37) Затем что здесь – та Мудрость,
здесь – та Сила,
Которая, вслед векам тоски,
Пути меж небом и землей открыла».

У поемі дається опис трьох світів – пекла, чистилища та раю:
Життя – це біль, причому біль безвихідна, –
говорить Пекло.
Життя – це біль, але не безвихідна: подолавши страждання, ми набуваємо радість і
блажентво, – говорить Чистилище.
Життя є радість і блаженство, – говорить Рай.

«Опис пекла, чистилища та раю відкриває перед нашим взором шлях трансформації дюдини... У частині Пекло Данте зображує пекло діалектичного життя і його наслідки. В Чистилищі він описує, яким чином Духовне ядро – як основа нового Життя – може бути звільнено через самотрансформацію. А в частині Рай Аліг'єрі зображує божественне царство.» – пише Ян ван Рейкенборг у своїй роботі «Універсальний гностис».

На сторінках «Божественної Комедії» повністю перетворена Беатріче, як Вища Мудрість, як Благодатне Одкровення, підносить поета до осягнення Всесвітньої Любові.

Так і ми, в деякій мірі, пройшовши земне життя до половини, як Данте, повинні попрощатися зі своїми шаблонами, догмами і навіть звичними знаннями, отриманими нами до цього моменту, бо це одна з головних умов торкання істини, щоб наблизитися до неї за допомогою синтезу, об'єднання, прийняття, пізнання Єдиного Цілого і себе як невід'ємної Його частки.

Подібним же художнім твором є містичний роман “Заноні” англійського письменника Едварда Бульвар-Літтона, що розповідає про розенкрайцерів епохи середньовіччя.

Так само оспівана в сотнях пісень та сотнях мистецьких музичних творів любов Орфея та Еврідіки Стародавньої Греції.

Саме в момент самопізнання, самотрансформації, самооткровення, відкривається Гнозис, Знання Премудрості. Це те знання, яке неможливо передати з вуст в уста, бо воно не має опису; те знання, до якого приводить нас наш внутрішній Учитель в пізнанні Істини Єдності. Куди зникає наша нижча природа в цей момент? – а нікуди, вона є виконавцем вищої волі, яка в людині проявляється у вигляді її еволюційного сходження від нижчого до вищого.

Тільки в людині зустрічається Земля і Небо, Батько і Мати, Шива і Шакті, Сонце та Місяць, вічні два Начала, які кружляють в еволюційному танку Єдності.

Саме в одкровенні містичного Гнозису здригається всередині людини зерно Духу в першому імпульсі Духовного пробудження. Це момент містичного світосприйняття, це момент інсайту, одкровення, це момент пізнання себе істинного, що відкривається НАМ на якусь мить, але дозволяє чітко усвідомити свою справжню природу.

Про цей момент писала Олена Петрівна, як про проходження третього чертогу Мудрості в Голос Безмовності : «Шукай того, хто дасть тобі народження в чертозі Мудрості, в чертозі, що за останніми межами лежить, де тіні немає, де правди світло сяє в славі невимовній. Несотворенне живе в тобі, лану, так само, як в чертозі цьому».

“Несотворенне” – ОПБ говорить про те, про що говорять усі духовні вчителі, Мудреці, Адепти, Махатми, про те, що можна

знайти лише в собі, про те, що є Вічним та проявленім в Людині.

Моменту Єднання, Просвітлення присвячена навіть притча про двірника, який з почуттям відповідальності підмітив вулицю і досяг просвітлення. І ось його запитують, так що ж змінилося після вашого просвітлення, ви ж і далі підмітаєте вулицю. Він відповів – «Змінилося все».

Саме цей момент зміни всього – це момент першого торкання до вищого початку в Нас. Це момент прояву якогось нового сенсу життя, це момент, коли в твоєму серці глибоко-глибоко всередині знайшлося непорушне, невичерпне джерело любові і сили, сили, яка веде тебе, твоєї безмовності, яка вже не припиниться ні на секунду.

Ось як описала свій досвід космічного єднання трансперсональний психолог Джин Х'юстон (1982): «...раптом, немов ключ повернувся в замку, і відчинилися двері, що ведуть у Всесвіт. Я не бачила і не чула нічого незвичайного. Я не побачила ніяких привидів, не було спалахів світла. Світ ніяк не змінився. Але все навколо, включаючи мене саму, мало значення. Все ... стало частиною однієї Реальності, Єдності, близкучого симфонічного резонансу, в якому брала участь кожна часточка всесвіту, висвітлюючи всі інші частинки. Все мало значення. Не було чужого, неважливого, далекого. Сама віддалена зірка була близько – руку простягни; найглибша таємниця бачилася абсолютно ясно. Мені здавалося, що я знаю все. Мені здавалося, що я і є все».

Цей приклад – маленька містична практика торкання Єдності.

Такі ж і подібні інсайти, одкровення перевживали багато з нас. І це – краса людського дотику до Істини.

Бо в таких маленьких подіях, в такому миттєвому торканні відбувається головний

сенс усього життя людини – усвідомлення себе частиною Величної Єдності, пізнання самого Себе. І тоді світ отримує в нашому розумінні абсолютно нову паліtron фарб Краси та Істини.

В такій, досить художній формі, наповненій віршами, цитатами видатних людей різних епох я намагався передати вам першу частину свого роздуму, яка стосується містичної сторони життя людини, в момент якого людина пізнає свою природу, пізнає відповідь на вічне питання “Хто я є?”.

Сьогодення відкриває перед нашим взором іншу частину способу пізнання Теософії, який відкритий нині сучасній людині. Про це говорить Генеральний секретар національної секції США Барбара Хеберт наступними словами:

«Іноді ця мудрість передається опосередковано: Вчителі Мудрості надихають людей, що прагнуть оволодіти знаннями, і непомітно підводять їх до відкриття. Іноді Мудрість передається безпосередньо як одкровення. У ХХ столітті можна спостерігати обидва ці способи. Вчителі Мудрості, що відповідають за еволюцію всього живого, передають мудрість, тобто знання певних фактів, опосередковано, непомітно спрямовуючи і надихаючи вчених, або безпосередньо – у вигляді вчення, яке названо Теософією.

Сучасна теософія не володіє всією повнотою знання. Нам були відкриті лише деякі основні закони і факти, але і їх достатньо для того, щоб спонукати нас до подальшого дослідження. Однак залишається величезна кількість прогалин, які ще належить заповнити. Вони поступово заповнюються завдяки зусиллям наших дослідників, але все, що ми на сьогоднішній день знаємо, – це лише крапля в морі невідкритого і незвіданого. Проте і це невелике, що ми маємо, вражає

нашу уяву, розкриває всюди нові джерела натхнення і краси».

Це Істина і Краса Єдності, після усвідомлення якої Душа відчуває двоякий стан – і радість і біль одночасно. Радість – від усвідомлення штучності розділеності, а біль – від неможливості змінити щось в глобальному масштабі, бо наказано повернення на землю в новому статусі.

І після такого одкровення Людині відкривається Божественна Мудрість – Теософія. Вона вимагатиме від нас тонкої усвідомленості, душевної теплоти, сприйнятливості до чужого, яке ти зрозумів, зовсім не є чужим, а є просто твоїм іншим. І це вимагає служіння у всьому, для Всього.

ОПБ говорить в своїх книгах про те, що теософія – це найдавніше вчення, яке тягнеться в недосяжні глибини, туди, де зароджується саме життя. В публічних філософських оглядах Теософію, яку була передана світу через ОПБ, називають інтелектуально-містичним вченням.

В діаграмі медитації, яка опублікована в Інструкціях для учнів внутрішньої групи, ОПБ дає нам настанову щодо того, як ми можемо досягнути містичного моменту Єднання, з допомогою нашої уяви .

“Спершу уявіть Єдність, яка розширюється в Просторі і нескінченна у Часі.

(Або з самоототожненням, або безнього). Потім дається концепція Надбань, заснованих на уяві, думці, рівновазі і спокої. Надбання закінчуються концепцією «Я є Весь Простір і час». Далі йдуть позбавлення, засновані на концепції «У мене немає нічого, ніяких атрибутів».

Саме діаграма медитації, яку нам відкриває Олена Петрівна Блаватська, є тим, можливо навіть головним інтелектуальним інструментом, відкритим сучасній людині, з

допомогою якого можна торкнутись своєю уявою Єдності, своєї сутнісної природи.

Крім цього, О.П.Блаватська дала нам головний підхід, який ми використовуємо при вивченні філософії, науки та релігії, трьох променів людської розумової еволюційної складової, який нам дозволяє їхсягнути – це синтетичний принцип. Саме з його допомогою ми йдемо до логічного усвідомлення Єдності Буття.

Синтез стає неоціненим супутником нашого внутрішнього життя. Саме він стає для нашого розуму першою сходинкою від містичного осягнення Єдності до інтелектуального її усвідомлення.

І тут дуже важливим є питання того, що принцип синтезу не може бути догматизованим. ОПБ сама про це говорила, як про те, що ви повинні усе перевіряти, не довіряти написаному, переданому вам кимсь іншим, тільки особистий досвід синтетичного світосприйняття. Це світосприйняття характеризується відсутністю авторитетів; в ньому немає ніякої ієрархії між людьми, крім ієрархії духовних рівнів, тому що кожна людина є носієм істини, носієм Духовної іскри. Особливо важливо нам усім усвідомити наступне – теософська доктрина не може бути догматизована та кристалізована, це постійна зміна, постійний рух думки та дії на фізичному плані, це постійний пошук форми роботи, що потребує від нас зміни шаблонів, догматів та навіть форм роботи.

Ми іноді задаємо питання: Чому у нас в теософському товаристві так мало молодих людей? І чуємо відповідь – тому що молодь не шукає Істину, Мудрість. Це наша помилка. Молодь не любить догматичних людей, вона не залишиться в нас, якщо ми будемо вказувати їй, як і що робити. Тому що вона любить Творчість, самовиявлення. І див-

лячись на молодих людей, я радію, – вони йдуть правильним шляхом.

Проголошені три мети теософського товариства ведуть людину, що ступила на цей шлях, до розкриття інтуїтивного розуму його серця для служіння у величезному просторі поля Істини, Мудрості і Краси.

Хочу зупинитися тільки на першій меті теософського товариства – на загальній ідеї братерства. Ця ідея братерства людства досить ясно стикається з ідеєю Єдиної універсальної реальності, Єдиної Свідомості, Єдиної Всього. В людині це Єдине зустрічається з самим собою і тоді два стають єдиним, і тоді немає ні нижчого, ні вищого, бо згідно герметичній аксіомі – немає ні верху, ні низу.

Що ж нам потрібно робити для реалізації цієї ідеї Єдності, яку багато хто з нас прозріли своїм внутрішнім зором:

1. Переглянути своє життя, зробити ретроспективу вже зараз, поки є можливість ще щось змінити. Задати самому собі питання: – Чи ти вибудував гармонійні відносини перед своїх рідних, з батьками, дружиною або чоловіком і дітьми, чи зміг ти проявити хоча б людську мудрість в цих взаєминах? Бо родина – це наш перший вчитель, школа і оплот.

2. Наступний рівень – це вибудування рівних і гармонічних відносин на роботі. Тут особливо складно доводиться тим, хто працює не виконавцем, а керівником будь-якого рівня відповідальності. Чи зміг ти стати для співробітників тим острівцем взаємоповаги, високого рівня ділової та професійної діяльності та репутації? Чи зміг ти показати підопічним відносини, дійсно основані на Мудрості?

3. Так само і тут, в Теософському товаристві, в середовищі своїх однодумців

і братів по Духу: – Чи зміг ти також відповідально і дипломатично вибудувати свої відносини, свої дії в служенні ідеї Єдиного? Пам'ятаємо слова Олеся Бердника: лише «Гармонійна громада може досягти єдності і висоти в пошуку Духа!»

Ці уроки є нескінченими. Скрізь, на всіх рівнях життя від нас вимагається на ділі, життєвою практикою довести свої ділові якості в вибудуванні відносин, які будуть засновані на Любові, серці, не на розумі, не на реактивній природі. Тому основним принципом нашого життя та служіння повинен бути принцип творчості, творчого само-розвідження, що веде до пізнання Духу в нас. Це „містичний шлюб” між душою та Духом Христіана Розенкрайца.

Creative and reactive – Лише одна буква змінює в цей момент нашу природу з реактивної на творчу. Одна буква с, яку потрібно переставити в початок слова. Творчість проявляється кожною людиною в житті тоді, коли вона підходить до вирішення кожного питання нестандартно, креативно, цікаво. Але найвища творчість, яка виводить нас до пізнання Духовного принципу, до абстрактного світосприйняття, до торкання сфери Духу – є мистецтво.

«Кожному з нас потрібно зупинитися, дозволити своєму розуму побудувати в тиші і спокої, і в цю мить спокою раптом виникає прекрасний стан – «Життя – це мистецтво». Життя – це по-справжньому мистецтво. Життя – це по суті одна Універсальна Гармонія. Закони, які працюють в Природі, працюють і в людському житті – це один з аспектів феномену Природи і всесвіту. Життя – це порядок, життя – це рух, життя – це Ритм. Життя – це симфонія Істини, Добра і Краси. Ця рівновага (в роздумах, в діях, у взаєминах – у всьому), вірна перспекти-

ва, правильне сприйняття, поряд з красою і гармонією в співіснуванні, в спонтанному взаємозв'язку і в співіснуванні, в красі взаємозалежності.

«Силою істинного мистецтва (будь то музика, архітектура, поезія, живопис) є пробудження свідомості Божества, відновлення в людині предвічного початку» Тому, коли культура падає, коли ТВ одурманює та маніпулює і відсутній стрижень культури в людині, починаються війни, починається намагання нав'язати іншому свою волю, в родині, в товаристві, суспільстві, в народі.

Ці дві природи, нижча та вища мають ще назви – реактивна та креативна (творча). Перевірити в якій природі ти живеш дуже просто – реактивна, нижча – ти завжди правий, ти реагуєш болісно на будь яку критику, ти завжди щось доказуєш, бо ти розумний. Творча природа, вища = твоє серце відкрилось і ти з великою обережністю підбираєш кожне слово, інтонацію, відкритість в спілкуванні, в вибудуванні відносин, ти приймаєш всі думки, всі точки зору. «Коли ти бачиш у всьому завершенну досконалість – не тільки в тому, з чим ти погоджуєшся, але і в тому з чим ти не погоджуєшся – ти стаєш майстром. Прагни у всьому бачити досконалість».

Ці слова ще раз нагадують нам, що для єднання з нашою першоосновою нам потрібно працювати, працювати і ще раз працювати зі своїми нижчими аспектами, щоб одного разу сталося весілля Єднання, і бажано перебуваючи в земній особистісній свідомості.

Отже, Теософія відкриває перед нашим взором дуже багато шляхів усвідомлення її прояву:

1. Це містичний шлях, одкровення Єдності. Цей шлях неможливо досягти своїм

бажанням або уявленим. Це – святе Одкровення Неба.

2. Це шлях інтелектуальної уяви, який дається в діаграмі медитації ОПБ. І усвідомлення Єдності в своєму розумі, яке можливо приведе до проживання цієї Єдності в своєму внутрішньому житті. Також, напевно, Теософія надає нам можливість розкрити себе до інтуїтивного світосприйняття та життя.

Крім того, за допомогою синтетичного порівняння та вивчення науки, релігії та філософії людина поглибує свою уяву про єдність, проявлену в багатогранності знань, релігійних течій та філософської думки.

3. Це шлях мистецтва, творчості, – коли ми в творчому натхненні, творчій роботі, творчому прояві життя наближаємося до пізнання іrrаціонального, абстрактного, коли відбувається єднання Суб'єкта та Об'єкта і залишається лише процес, дія, проявлена Творчість.

Людина є книгою Мудрості, яка відкривається сторінка за сторінкою від природи нижчої до її найвищої складової, щоб сам Дух осяяв її своїм променем і вона перетворилася в Боголюдину.

Закінчти хочу віршем, який народився у мене після знайомства і осмислення життєвого шляху нашого українського поета і письменника Івана Франка. Та робота, яку ми всі повинні виконати в нашому житті, в алгоритмі формі описана в цьому вірші.

Я чую Заповіт, що лине в серці
Немов повітря чистого ковток:
“Лупіть скалу, кайдани розірвіть
І Прометея Дух навік звільніть

Що до скали прикований стоїть”
Століття лине Заповіт в просторі
Його каменярі нам принесли
Крізь біль страждань, неспокій і неволю
І лупцювали ту гранітну скалу
Щоб шлях прокласти щастю і добру.

В неволі наші душі, як вітрила
Несуть наш Дух по океану мрій
І віра та надія наші крила,
І молоти в руках, як смолоскип
Осяють нам шлях іскристим світлом.

Цим шляхом ми нескорені йдемо,
Бо воля наше серце розкриває,
Братерство й рівність нас не роз'єднає,
Скалою стануть нам священні слова,
Що в серці закарбовані навіки.

Слова лунають в серці тихо-тихо,
Безмовності несуть вони потік
Й розкриє Дух нам Божі заповіти
Для ствердження Себе в людській душі
В любові – мудрості й Божественній Красі.
Я бачив дивний сон.

Використана література:

1. Тайная Доктрина. Е. П. Блаватская. Москва. Ексмо. 2012
2. Голос безмолвия. Е. П. Блаватская.
3. Универсальный Гноэлис. Ян Ван Рейкенборг
4. Божественная комедия. Данте Алигьєри.
5. Инструкция для учеников внутренней группы. Е. П. Блаватская.
6. Западный эзотеризм. В. Я. Ханеграаф.
7. Запрос в истине и красоте. Барбара Хеберт. «Теософ». №6, 2019. Индия

Красота – одеяние истины

«Истина – алмаз, сокрытый в глубине.

Прекрасное лицо истины отражается только в чистых водах».

Е.П. Блаватская

О красоте написано и сказано много. Ее прославляют философы, писатели, художники, композиторы, все творческие люди. «Красота спасет мир», – читаем у Достоевского. «Красота – сила, и

она спасет», – пишет философ Н. Бердяев. И поэт Рабиндранат Тагор: «Цивилизация ждет Великого завершения, выражения своей души в красоте». Художник Н.К.Рерих: «Лишь в красоте заключена победа. Осознание красоты спасет мир».

Несколько лет назад я впервые услышала: «Красота спасет мир», и подумала, как может она спасти этот мятущийся, постоянно воюющий, зараженный материализмом мир, и что есть красота, которая может изменить его?

Представление о красоте менялось на протяжении веков, и каждой эпохе, каждой культуре свойственна особая ее характеристика, но общим стандартом для всех культур является то, что она должна доставлять наслаждение взору, иметь приятный внешний вид и хорошее внутреннее содержание, то есть должна служить личному началу человека.

Но красота сверхлична. Этим она отличается от эгоистических удовольствий и наслаждений. Она исходит из Высшей природы человека, из его духа, а не из интеллекта и даже не из чувств. Ее нельзя ограничить только физическим планом, в таком случае она навряд ли спасет мир.

Красота всеобъемлюща, многогранна и принадлежит Высшему духовному плану, а не только нашему физическому. Там нет диссонансов, там царит гармония. Соприкасаясь с Высшим планом бытия, человек переносит красоту невидимого духовного мира в видимые земные формы и явления. Мы ловим ее отблески повсюду, мы находим ее в искусстве, науке, философии, религии, в окружающих нас предметах, в идеях и решениях, и, наконец, в людях и природе. Она присутствует в проявленных природных формах, в истинной природе человека, в его Высшем Я.

Чтобы почувствовать и отозваться сердцем на подлинную красоту, к которой не перестает стремиться наша душа, нужно растить ее в себе самих, а для этого мы должны очищать наш внутренний мир, оберегать его от дурных влияний, не подчиняться проявлениям низшей природы, то есть надо совершенствовать себя. И тогда мы научнем слышать голос сердца. Нужно помнить слова Евангелия: «Будьте совершенны, как совершенен Отец ваш Небесный».

Гармония живет в душе каждого человека, нужно только разбудить ее, и тогда проявится красота нашего духа, заключенная в Божественной искре. И человек начнет искать ее не только в окружающем мире, в одних внешних формах, но также почувствует красоту Высших Миров, постигнет ее подлинный духовный Свет.

Истинная красота обладает возвышающим воздействием, которое благотворно влияет на ауру человека и пробуждает его творческие силы. Творческие люди в момент вдохновения и озарения соприкасаются с Высокой энергетикой красоты и переносят ее на предмет своего труда. Она насливается на картины, скульптуры, на любой предмет Высокого искусства и может сохраняться ве-

ками, излучаясь на зрителя. Такое искусство способно изменять людей, делать их лучше и чище. Кто может радоваться красоте природы, искусства, человеческой души, не способен на дурные поступки. Мы смотрим на картину талантливого художника, которому удалось выразить глубочайшие переживания своего духа, и испытываем вместе с ним глубокие и светлые волнения, которые переносят нас на Высшие планы бытия.

Святослав Перих Портрет Асгари Кадир.

Сущность красоты идеально раскрывается в музыке. Е.Ф.Писарева пишет о влиянии музыки на человеческую душу: «Мы слушаем одухотворенную музыку и на время перестаем жить нашим обычным сознанием во времени и пространстве, мы начинаем жить Высшим сознанием. Гармония, созданная такой же человеческой душой, как наша, будит в нас ответные вибрации и поднимает нас в Высшие Миры, где конча-

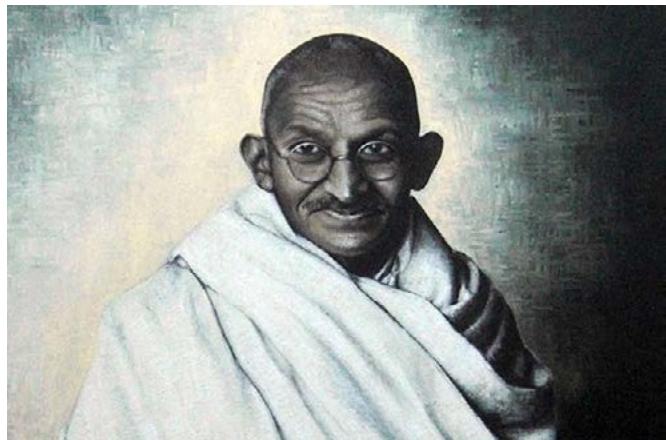
ються наши земные диссонансы и начинается непрерывная гармония»

Сейчас мы подходим еще к одному качеству красоты, а именно: единство красоты и истины. Вся наша жизнь есть достижение совершенной красоты, в которой скрыта прекрасная истина. Стремление познать истину природно заложено в человеке, его влечет ее красота. Есть люди, которые посвящают свою жизнь поиску истины, но она скрыта глубоко внутри человека, поэтому познание ее начинается с познания себя.

Е.П.Блаватская писала: «Истина – алмаз, скрытый в глубине. Прекрасное лицо истины отражается только в чистых водах». И, когда человек сумеет очистить свою душу, пробудить дух, свое Высшее Я, тогда ему приоткроется завеса, скрывающая истину. А для этого нужно пройти нелегкий путь очищения и шлифовки нашей низшей природы. Долг и труден этот путь и потребуется много жизней, чтобы прекрасная истина стала путеводной звездой человека. Таких людей называют Святыми, а в Индии Махатмами, что значит Великие Души. Они посвящают свою жизнь служению истине.

Махатма Ганди говорил: «Ищите истину и вы откроете для себя и добро и красоту». Он избрал путь служения истине.

Служение истине – это путь Великих Учителей человечества. В одеянии красоты они приносят ее миру, каждое подлинное Учение насыщено Высокими вибрациями

красоты и истины. Такие Учения являются магнитом для пробудившихся душ. Об Учении Е.П.Блаватской можно слышать: читаю, мало понимаю, но оторваться не могу. Великая притягательная сила Учения притягивает те души, которые способны понять и воспринять его красоту и истину и отталкивает тех, кто не осознал их. Поэтому Посланники Света имеют, как преданных последователей, так и злейших врагов.

Но, несмотря на все трудности, когда приходит время просветить человечество, Посланник Света берет на себя задачу возвестить истину на земле.

Таким Посланником является Е.П.Блаватская. Она показала миру красоту и истину древних Учений, идеи Братства всех людей, синтеза науки и религии, беспредельность возможностей человека.

В одеянии красоты она несла истину людям.

Ноябрь 2019г. Венгер Е.

Серед безладу знайдіть простоту; серед розбрата знайдіть гармонію; у труднощах знайдіть можливість.

Альберт Ейнштейн

Законы Высшей Жизни

Анни Безант, Продолжение, начало см «Світоч» №50

«Эволюция человека совершается не путём борьбы за существование, а путём самопожертвования».

Гексли

II. ЗАКОН ДОЛГА

В предыдущей главе мы пришли к некоторым определенным заключениям. Мы рассмотрели свойства Закона и нашли, что в каждом из нас существует сознание, более широкое, чем обычное дневное бодрствующее сознание, проявляющееся через мозг. Мы убедились, что для проявления этого более широкого сознания необходима полная власть над чувствами и мыслями.

Теперь мы пойдем дальше и рассмотрим, как должен человек направлять свою деятельность, чтобы Высшее Сознание проявилось в нем во всей своей силе. Нам нужно рассмотреть подготовительные ступени и понять, что каждый из нас может сделать, для того, чтобы приготовить себя к этому высшему расцвету завязи сознания, который медленно совершается внутри каждого из нас. Для того, чтобы облегчить ясное понимание вопроса, следует сначала точно определить некоторые выражения, которые мы будем употреблять.

Во-первых, что следует разуметь под Высшей Жизнью? Я употребила это выражение в самом широком смысле, применяя его ко всем проявлениям сверх-физической жизни. Сюда следует причислить и все проявления человека в различных, невидимых телесному глазу мирах, которые мы называем «планами», или сферами: в астральной,

в сфере мысли, в духовной или буддической и других сферах обширной вселенной.

Что следует разуметь под словом «духовность»? Не все проявления Высшей Жизни, в том широком определении, которое приведено выше, должны быть непременно «духовными».

Мы должны мыслить форму, в которой сознание воплощается, отдельно от самого сознания. Ничто, относящееся к форме, не является «духовным» по самой природе своей. Жизнь формы в каждой из сфер есть проявление материи, а не духа. Проявление жизни в форме, хотя бы эти проявления имели место в невидимой нам астральной или ментальной сфере, не становится вследствие этого более духовными, чем проявления сферы физической.

Везде проявление материи заключено в форму, а никакая форма не может быть элементом духовным. Это следует запомнить, иначе мы будем делать важные ошибки в наших исследованиях и не будем ясно разбираться в путях, ведущих к развитию духовности. Не важно, где именно протекает жизнь формы, в высших или низших сферах, под видом камня, растения, животного, человека или ангела. Поскольку эта жизнь материальна по своей сущности, она не имеет ничего общего с тем, что имеет право на название духовности. Человек может развить в себе астральные или ментальные способности

(сиддхи), он может обладать зрением, проникающим на далекие расстояния, за пределы вселенной, он может слышать песнь ангелов или внимать звукам Неба, но все это преходящее. Духовное и Вечное не живет жизнью форм. Что же в таком случае Духовное? Это — жизнь сознания, которое признает Единство, во всем видит единое я, и все видит в этом едином я. Духовная жизнь та, которая глядя на бесконечное число явлений, проникает через покров Майи (Все преходящее, иллюзорное.) и видит Единое и Вечное в каждой изменчивой форме. Знать божественное я, любить Его чувствовать Его, это и только это одно есть Духовность, точно так же, как видеть это я всегда и во всем есть единственно истинная мудрость. Все вне этого — неведение, все вне этого — не духовно.

Когда человек понял это, он должен предпочесть временному и преходящему — реальное, избрать жизнь Духа, а не жизнь формы, хотя бы последняя проявлялась и в самых высочайших сферах. За таким признанием следующий шаг будет — выбрать определенные методы, чтобы развить в себе жизнь Духа и познать Закон, по которому сознание разовьется настолько, чтобы понимать свое единство со Всеобщим Сознанием, чтобы каждая форма стала дорога не ради ее самой, а ради божественного я, которое есть Жизнь и Сущность формы. В индусских писаниях есть замечательный диалог между Яджнавалкья и его супругой, когда последняя хотела постигнуть эту Духовную сторону Высшей Жизни. Он сказал ей: «Не ради супруга дорог супруг, а ради божественного Я дорог супруг; не ради жены дорога жена, а ради божественного я дорога жена, и так далее, переходя от ребенка, к возлюбленному, к другу и кончая жизнью сверхфизической: и

не ради самих Дэв дороги Дэвы, а ради божественного Я дороги Дэвы. Вот основная нота Духовности. Все в Едином, Единый признается везде и во всем.

Но, как нам, ослепленным материей, подняться до этой Истины?

Первым шагом к реальному познаванию Истины будет исполнение Закона Долга. Посмотрим же, почему человек должен прежде всего повиноваться Закону Долга, если он хочет возвыситься до ступени духовной жизни. Мы окружены Существами, принадлежащими к высшим мирам, они проявляют огромные силы, возбуждают энергию природы, повелевают материей; эти могущественные Существа с огромной властью управляют окружающим нас миром. Одни из них ускоряют эволюцию, внушая человеку благородные мысли и стремления; другие также помогают эволюции, но действия обратно, т.е. стремясь задержать прогресс человека, ставя ему преграды, чтобы научить его стоять твердо на ногах, и в борьбе со злом сделать его устойчивым и совершенным в добре. И в тех и в других существах проявляется божественная Сила; не может быть света без тьмы и прогресса без противодействия: с одной стороны эволюция, с другой стороны сила, сопротивляющаяся ей.

Сила эта сообщает прогрессу устойчивость и делает возможным дальнейшее развитие человека. Однако, мы должны осторегаться, чтобы не впасть в заблуждение относительно функций этих двух сторон божественного проявления. Силы и существа высшего мира, которые помогают эволюции, ведут ее вперед, вдохновляют, возвышают о очищают нас — достойны поклонения; за ними можем мы смело идти, им можем смело молиться. Другие силы — наши друзья только поскольку мы сопротивляемся и про-

тиводействуем им; они могут помогать нам только до тех пор, пока мы боремся с ними. Та самая сила, посредством которой мы побеждаем их, та сила, которую мы развиваем в борьбе с ними, и помогает нам идти вперед. Но если это так, каким образом ищущий истинного пути найдет верное направление и как различит он одни силы от других? Он найдет верное направление, прислушиваясь к Голосу Долга внутри себя, различая «Божественное Я», которое указывает всегда путь вперед, а не назад; он найдет его, ставя Долг впереди личного удовлетворения, благоговейно преклоняясь перед истиной и служа ей без тени колебания и без мысли о перемене. От лиц, изучавших санскритский язык, мы узнаем, что в нем нет слова, которое было бы вполне равноценно нашему слову «совесть». Это — верно, но ведь мы ищем не названий, а самих вещей, не ярлыков, а фактов. Если же имеет в виду настроение человека с пробужденной совестью, в каком Писании, в какой литературе можно найти лучшее выражение для идеи совести, чем в восточной, где повинование совести и благоговение перед долгом сияют светлыми примерами, как в жизни великих людей древней Индии, так и в правилах, наполняющих древние санскритские книги?

Возьмем, например, поведение Юдиштиры, праведного царя, которого изображают представшим на суд пред самим Шри-Кришной. Посмотрим на него в последней сцене его земной жизни, когда Индра, Царь Богов, спустился на землю и приказал ему сесть в свою колесницу, которая должна была поднять его в высочайшие небеса. Вспомните, как указав на верную свою собаку, пережившую с ним все ужасы странствования через великую пустыню, Юдиштира сказал: «Сердце мое переполнено состраданием к собаке,

позволь и ей идти на небо со мною». «На небе нет места собакам», отвечал Индра, а когда Юдиштира продолжал отказываться идти на небо один, он сказал с неодобрением: «Ты допустил однако братьев своих умереть в пустыне, ты оставил их там лежать мертвymi. Ты покинул умирающую Драупади, и ее труп не остановил твоё движение вперед. Если братья и жена оставлены позади, зачем эта привязанность к собаке и непременное желание взять ее с собой». Тогда отвечал Юдиштира: «Для мертвых нельзя совершить ничего, я не мог помочь ни братьям, ни жене. Но это существо живое, а не мертвое. Грех оставления беспомощного, который ищет защиты у тебя, равносителен греху убийства дваждырожденного, греху ограбления Брамана. Я не пойду на небо один».

И когда аргументы Индры не могли поколебать его, собака внезапно исчезла и воплощенная Дхарма встала перед ним и повелела ему подняться на небо. Сильнее, чем приказание Индры, оказалась стойкая совесть царя. Даже сияющий соблазн бессмертия не мог поколебать его преданности долгу, сладкие слова самих Дэв не могли ослепить его и отвратить от праведного пути, который указывала ему совесть.

Теперь проникнем еще глубже в прошлое и посмотрим, как Бали, царь Даитиев приносит жертву Высочайшему; уродливый карлик подходит к нему и просит милости: «Три пяди земли, о царь, дай мне, как жертвенный дар». Три пяди земли отмеренные крошечными шагами карлика, не великий дар и Бали соглашается. И вот! Первый шаг карлика покрывает землю, второй простирается через небо, куда же ступит он в третий раз? Небо и земля покрыты, что же остается? Остается только грудь Бали, который бросается на землю и подставляет свою грудь, чтобы можно было ступить на нее.

Тогда со всех сторон слышится ропот: «Это обман», «Это вероломство», «Это сам Нари хочет погубить тебя. Нарушь слово, иначе гибель ожидает тебя»! Но хотя все эти голоса и достигают до Бали, он думает, что истина, долг и совесть важнее, чем потеря жизни и царства, и, продолжает неподвижно лежать, распростертый на земле. Наконец, приходит его Гуру, (Учитель, наиболее почитаемое лицо для индуса.) почитаемый им больше всех в мире и приказывает ему нарушить данное обещание. Когда же Бали не повинуется и ему, тогда Гуру проклинает его за непослушание. И что же? Является образ самого Вишну, могучий образ, покрывающий небо и землю, и среди наступившего безмолвия слышен голос нежный, как тихая музыка, который говорит: «Бали, пораженный оскорблением всеми, презираемый друзьями, проклиняемый Наставником, Бали не изменил истине». И Вишну возвещает, что в будущей Кальпе (период мирового проявления) Бали будет Индрой, царем Дэв, потому что власть может быть вручена безопасно только тому, кто всегда остается верен истине.

Когда имеются такие примеры и множество им подобных, не все ли равно, что нет выражения для Понятия «совесть»? Зато идея просвечивает постоянно, идея верности Долгу, признание Закона Долга. А какое слово дает основной тон для характера всего индусского Народа? Это — Дхарма, что означает долг, праведность.

Что же такое Закон Долга? Он меняется с каждой стадией эволюции, хотя принцип его остается неизменным. Он прогрессирует вместе с эволюцией. Долг дикаря не таков, как долг культурного и развитого человека. Долг учителя не таков, как долг короля. Долг купца не таков, как долг воина. Таким образом, при изучении Закона Долга, мы должны прежде всего узнать свое место на ве-

ликой лестнице мировой эволюции, изучить окружающие — нас условия, которые раскрывают нам нашу Карму, познать свои собственные способности и силы и убедиться в своих слабостях. Только посредством такого тщательного изучения можем мы открыть Закон Долга, которому должны следовать.

Дхарма одинакова для всех, находящихся на одной ступени развития и в одних и тех же условиях, но есть Дхарма, которая обязательна для всех. Все, кто желает помогать эволюции человечества, должны одинаково исполнять десять заповедей, данных Ману, определяющих обязанности человека к человеку. Опыт прошлого выяснил их значение и относительно их не может быть никаких сомнений.

Но возникает множество вопросов относительно Дхармы, гораздо более сложных, решение которых представляет большие трудности. Главное затруднение для людей, стремящихся идти вперед по духовному пути, заключается в том, чтобы уметь найти свою Дхарму и знать, какие требования предъявляются им Законом Долга.

Мы ежедневно сталкиваемся в своей жизни с обстоятельствами, которые вызывают в нашей душе конфликт различных обязанностей. Одна обязанность зовет нас в одну сторону, другая — в другую, и тогда мы находимся в таком же затруднении и не умеем найти свою Дхарму, как не умел различить ее Арджуна на поле Курукшетра. (Эпизод из индусской поэмы «Махабхарата» (великая война), известный под названием Бхагавад-Гита (Песня Господня), происходит на поле битвы Курукшетра, в виде диалога между воином Арджуной и божественным Кришной.)

Это одно из затруднений Высшей Жизни, испытание и мерило для развивающего-

ся сознания. Не мудрено выполнить простой и ясный долг, ошибиться в нем трудно. Но если обстоятельства запутаны, если мы не знаем как поступить и теряем из вида верное направление, как же мы найдем его в темноте? Существуют опасности, которые затуманивают разум и зрение и мешают нам разобраться в наших обязанностях. Наш вечный враг — наша личность, наше низшее я, которое облекается в сотни различных форм, являющихся иногда даже под маской самой Дхармы, чтобы помешать нам разобраться в том, что следуя своему влечению, мы идем по пути желания, а не по пути долга. Как же нам различить, находимся ли мы во власти личности, или следуем влечению долга? Как узнать нам свою ошибку, если наша самость с своими желаниями и страстями искажает все то, что лежит выше ее уровня?

Я не знаю лучшего выхода из таких испытаний, как спокойно замкнуться в глубине своего сердца, вознести в молитве к своему Учителю, чтобы он наставил нас, и, постаравшись отложить в сторону все личные желания, отделить себя на минуту от своей личности и посмотреть на вопрос в сверхличном свете; и тогда, озаренные молитвой, самоуглублением и размышлением, мы можем выбрать тот путь, который кажется нам путем долга. И если бы, несмотря на все наши усилия поступить правильно, мы ошиблись, ошибка эта необходима для того, чтобы извлечь новый урок, нужный для нашего же дальнейшего развития. Мы можем выбрать путь желания, и думая, что выбираем Дхарму, можем поддаться эгоизму. (Аханкара — принцип самости по санскритской терминологии.) Но если бы даже это и было так, мы все же были правы, когда стремились разглядеть правду и поступить по правде, и всякая наша тревога должна умолкнуть от сознания,

то внутри нас есть безошибочный Судья, который исправит рано или поздно все наши ошибки. И в самом деле, разве можно отчаиваться, совершая ошибки, если сердце наше стремится к Высшему, если мы жаждем познать правду? Нет, если стремясь поступить хорошо, мы, в слепоте своей, и сделали дурно, мы должны приветствовать страдание, которое очищает духовное зрение, и должны неустромимо взывать в Господу: «Господь, под которым почва горит». Это значит, что приближаясь к Господу, надо скечь все нечистое и недостойное. Все нечистые остатки горят в тот миг, когда мы ступим туда, где пребывает сам Господь.

«Пошли опять Твой огонь, сжигающий все, что затемняет зрение, весь сор, примешанный к чистому золоту истребляй, о Сияющий, всякую примесь, пока мы не выйдем из пламени как чистейшее золото, освободившееся от всякой нечистоты».

Но если мы трусливо избегаем ответственного решения и, не внимая голосу совести, выбираем легкий путь, который другие называют правильным, хотя сами мы чувствуем его неверность и таким образом вопреки своей совести идем по пути, указанному другими, что делаем мы тогда? Мы заглушаем божественный голос внутри нас; мы выбираем низшее, а не высшее, более легкое, а более грудное, мы решаем отказаться от своей воли, вместо того, чтобы очистить ее; и хотя бы путь, взятый нами по указанию других, и был лучшим из двух, мы все же Повредим своей эволюции, не сделав того, что по совести считали более правильным.

Эта ошибка в тысячу раз опаснее, чем заблуждения, в которые нас вовлекают наши желания. Делать то, что мы признаем высшим, вот — единственно верный путь для того, кто стремится к духовной жизни. Если

вы — противитесь своему пониманию добра и по совету других принимаете за добро то, что в глубине души считаете злом, вы этим теряете самую способность различить добро от зла, вы гасите единственный свет, который теплится внутри вас и предпочитаете идти в полной темноте. Как различите вы свет от мрака, белое от черного, как вы узнаете, что от Бога и что от темной силы, если вы не будете испытывать все, встречающееся вам, мерою долга и праведности? Где не исполняется долг, где не видно любви, сочувствия, чистоты, самопожертвования, там может быть могущество, но не может быть духовности, которая одна просвещает мир и служит идеалом для человека.

Следуя по пути духовного стремления, мы не должны надеяться, что путь этот будет легок и прост; духовная жизнь достигается только постоянными усилиями и бесчисленными неудачами, и путь долга доступен только при непоколебимой настойчивости. Будем желать только праведности и мы наверно достигнет ее, какая бы трудная борьба ни вела к ней. Будем стараться в нашей ежедневной жизни поступать согласно с истиной, насколько мы видим ее, и несомненно, что чем дальше мы будем подвигаться, тем яснее будем мы различать ее.

Но так как многие не в состоянии различить тех, кто способен помогать и руководить их духовным прогрессом, то мы остановимся и посмотрим, что является признаком и мерилом духовности, которой надо подражать, которую нужно осуществлять в жизни, которая есть и пример, и свет для человечества.

Признаком и мерилом духовного руководителя, учителя и друга людей, является совершенное обладание темы качествами, которые стремящийся желает развить в себе. Он выполняет в совершенстве то, что стре-

мящийся выполняет несовершенно; он воплощает тот идеал, которому стремящийся старается подражать. Какими же качествами отмечается истинная духовность?

Всюду вокруг мы видим людей смущенных, запутавшихся, растерянных, которые ищут света и стремятся к развитию.

По отношению ко всем, с кем мы встречаемся, у нас есть долг. Нет ни одного человека, приходившего в соприкосновение с нами, относительно которого у нас не было бы обязательства. Мерилом управляет не случай и в жизни людей не бывает случайных событий. Каков же Наш долг относительно всех окружающих нас? По отношению тех, которые поднялись выше нас на ступенях развития — долг уважения и повиновения; по отношению всех, кто стоит на одном уровне с нами, долг доброжелательства; внимания и участия; по отношению тех, кто стоит ниже нас, долг покровительства, доброты, помощи и сострадания. Для всех, стремящихся к высшей жизни, выполнение этого долга обязательно; не выполняя его, нельзя достигнуть духовности.

Но если мы и выполним до конца обязанности, предписываемые нам законом высшей жизни, если мы уплатим обязательства, налагаемые на нас происхождением, семейными связями, общественной средой и национальной кармой, то все же останется еще один высший долг, который мы можем поставить перед собою, как светоч, озаряющий наш путь.

Он состоит в том, чтобы каждый, кто вступает в сферу нашего влияния, мог уйти от нас лучшим, чем был до соприкосновения с нами. Если подойдет человек невежественный, а мы обладаем знанием, пусть он отойдет от нас более просвещенным. Если придет к нам человек печальный, пусть отойдет он от нас утешенным благодаря тому, что мы раздели-

ли его печаль. Если придет к нам беспомощный, пусть он отойдет от нас укрепленный нашей силой, в не униженный сознанием своего бессилия. Будем всегда нежны и терпеливы, кротки и сострадательны ко всем. Не будем суровы в нашей обыденной жизни, чтобы не приводить в смущение других. В мире довольно печали. Пусть человек, достигший духовности, будет источником мира и утешения, пусть он будет светочем, чтобы всем, кто входит в круг его света, становилось легче разыскивать свой путь. Будем судить о степени своей духовности по тому влиянию, которое мы оказываем на других, и будем стремиться, чтобы мир сделался чище, лучше и счастливее от того, что мы живем в нем.

И для чего же мы здесь, как не для того, чтобы помогать друг другу, чтобы любить и возвышать друг друга? Должен ли человек, достигший духовности, задерживать развитие своих близких, или он должен помогать их развитию? Наблюдайте за своим влиянием на других, будьте осторожны и внимательны к тому, как могут подействовать ваши слова на жизнь ваших близких. Слова ваши должны быть осторожны и говорить о любви; ни клевета, ни сплетня, ни жестокие слова, ни дурные подозрения не должны осквернять уста, стремящиеся сделаться проводником духовной жизни. Трудность в нас самих, а не вне нас. Именно здесь, в нашей собственной жизни, в нашем собственном поведении должна совершаться духовная эволюция. Помогайте вашим братьям, не будьте суровы с ними, поднимайте их, когда они падают, помните, что если вы стоите твердо сегодня, вы можете упасть завтра и будете нуждаться в помощи также, как ваш павший брат.

Все св. Писания утверждают, что самая суть Божественной жизни есть бесконечное сострадание. Сострадательным дол-

жен быть и человек, достигший духовности. Будем же и мы — по мере сил — из наших малых чаш любви подавать вашим близким каплю из божественного океана сострадания. Мы всегда будем правы, если поможем своему ближнему, забывая о своих собственных нуждах, чтобы удовлетворить его нужды.

В этом, и только в этом, заключается истинная духовность, и весь ее смысл в том, чтобы вернуть туда, откуда началось наше странствие, чтобы признать единое я во всем. Тот, кто стремится к духовности, должен отождествлять себя вполне со всем, что живет и дышит. Нет «другого» в этом мире, мы все — одно. Каждый является отдаленной формой, но один и тот же Дух дышит и живет во всех.

Послушайте, что сказал Шри-Кришна, олицетворенная божественная любовь, когда, взглянув на наш мир, он произнес свой божественный суд над праведными и грешными. «Если самый грешный поклоняется Мне всем сердцем», сказал Он, «то и его следует причислить к праведным, ибо праведна решимость его; скоро станет и он послужен Долгу и вступит в Вечный Мир. Знай, о Каунти, воистину поклоняющийся мне не погибнет во век» (Бхагавад-Гита. IX, 30, 31). Будем создавать праведную решимость и страх не проникнет в сердца наши. Мы можем заблуждаться, делать ошибки, можем падать снова и снова, но праведная решимость приведет нас на верный путь.

Будем же поклоняться Высочайшей Любви и отсюда произойдет наше единство со всем миром; и потому, что будет праведна решимость наша, несмотря на все наши ошибки и слабости, Сама истина обещает нам, что скоро станем и мы послушны долгу и обретем мир навсегда.

Какова наша роль в образовании?

Клемис Петтер

Клемис Петтер является главой редакционного отдела в Адьяре. Выступление на Всемирном конгрессе, Сингапур, 5 августа 2018 года

Большинство из нас осознает проблемы, с которыми мы, человечество, сталкиваемся в современном мире. Нет необходимости повторять их или подробно описывать, что происходит. Ясно, что мы сталкиваемся с кризисом, не имеющим precedентов в истории человечества. Если человек следит за ежедневными новостями, он не может не волноваться и не быть глубоко опечаленным ужасными событиями, которые происходят по всей планете.

Вопрос, который мы задаем сегодня – «Какова наша роль в образовании?» – очень актуален для тех, кто серьезен и испытывает потребность в переменах. Это происходит потому, что именно из наших школ приходят те, кто собирается править миром, и именно наша образовательная система позволила диктаторам и преступникам творить хаос в более чем одной стране.

Высокоинтеллектуальные люди с чёрствым сердцем являются следствием наших ошибочных представлений о воспитании.

В этом вопросе есть два аспекта, которые мы хотели бы рассмотреть сегодня. Один из них: «Какова роль каждого из вас и моей личности в образовании?» Другой вопрос: «Какова роль организации, такой как Теософское общество (ТО), в образовании?»

У нас может сложиться впечатление, что ответственность за образование лежит на учителях в школах и что мы с вами, не взявшись за эту жизненно важную задачу профессионально, не имеем никакого отношения к образованию; поэтому мы можем просто жить своей жизнью, не задумываясь об этом предмете. И это, кажется, еще одна ошибка.

Что мы имеем в виду, когда говорим «образование»? Одной из наших ошибок была вера в то, что образование – это обучение, обучение ребёнка математике, истории, географии и так далее. Слишком долго мы считали, что академическая подготовка – это образование. Но если мы внимательно посмотрим на мир, созданный этим, так

называемым образованием, мы скоро поймём, что платим высокую цену за эту смертельную ошибку.

В течение многих поколений мы развивали способность ума, механический, слепой интеллект. Мы поклонялись ему как новому богу в современном обществе. Взрыв технологий сделал нас гордыми, и мы забыли, что технология – это всего лишь результат механического, машинного, тренированного ума. Мы не пытаемся распять технологию; мы просто указываем на то, что мы развили только материальный аспект человеческой жизни и пренебрегли более важным, которым является сердце, дух.

Мы стали умными и бесчувственными. И это результат веры в то, что всё, что нам нужно, мы можем найти в уме. Но, как сказала Е.П. Блаватская (ЕПБ):

«...неведение подобно закрытому суду, лишённому воздуха, а душа – птице, в нём заключённой... (Не щебечет и не шепхонётся певунья, молчит в оцепенении)..., пока не умрёт от истощения. Но даже неведение лучше, чем интеллектуальная учёность без мудрости Души, просветляющей и направляющей её».

Голос Безмолвия

Сегодня мы видим, насколько трагичной может быть интеллектуальная учёность.

Наши хвалёные достижения в области технологий создают ад на Земле. Бедных коров доят день и ночь без жалости, цыплят заставляют есть без отдыха. Нет необходимости продолжать указывать на адский сценарий, созданный сверхразумом, за которым нет интеллекта, чтобы направить его в гуманный, духовный образ жизни. Нас заставляют верить, что всё в порядке, что технологии – лучшее, что когда-либо случалось с человечеством. Но реальность совсем

иная, и если мы посмотрим внимательно, то увидим, что цена, которую мы платим за горячую ванну, слишком высока.

Нас сделали бесчувственными школы, обучающие, формирующие и направляющие наш ум. Мы не можем видеть страдания, которые существуют в мире, потому что мы эксперты в том, чтобы видеть только «хорошую» сторону вещей. «Не будь пессимистом, смотри на хорошую сторону вещей» – девиз современного общества. Дело в том, что уже слишком поздно быть пессимистом или оптимистом; нам нужно быть реалистами и видеть жизнь такой, какая она есть.

Мы должны взять на себя ответственность за то, что происходит в мире, который мы создали, и увидеть его таким, каков он есть на самом деле, а не таким, каким он должен быть — идеалом, который является ещё одной формой отвлечения внимания и игнорирования фактов и ведёт никуда иначе, как туда, где мы находимся. Нет ни хорошего, ни плохого, есть только факты. Добро и зло – это творение ума, который по своей природе слеп и, следовательно, не может видеть факт, поэтому он делит и классифицирует всё как «хорошее» или «плохое».

Какова ответственность каждого в образовании? Во-первых, нам нужно научиться смотреть, слушать; в основном, нам нужно учиться. Даже это простое и основное действие похоронено под огромным количеством тренировок, которые мы получали на протяжении всей нашей жизни, и мы не знаем, что значит постоянно учиться. Чтобы узнать о жизни, мы должны быть свободны от накопленных психологических знаний и хранить только то, что необходимо в повседневной жизни. Чтобы учиться, мы должны быть в состоянии «незнания», что для большинства из нас очень трудно, по-

тому что нас учили знать, делать выводы. Итак, первый шаг в образовании – это самообразование; и, конечно, в этом процессе познания себя мы помогаем всему человечеству.

Процесс образования больше связан с учением, чем с обучением. В этом нет ничего нового. Давным-давно было сказано, что настоящий учитель – это тот, кто помогает ученику выявить то, что уже есть внутри него. Подавляющее большинство собравшихся здесь сегодня хотя бы раз прочитали, что всё, что нам нужно знать, находится внутри нас. Поэтому все мы знаем, что движение, происходящее в образовании, не идёт от внешнего к внутреннему, а всегда является пробуждением того, что уже дремлет внутри.

Усилие требуется не для загрузки, а для устранения препятствий, которые блокируют поток изнутри. И эти препятствия создаются умом, это бесконечные желания, которые нужно увидеть и отпустить. Нам нужно научиться смотреть, видеть то, что мы есть на самом деле, а не в какой-то теории.

Мне кажется, что самое главное в образовании – это то, что мы должны учиться и что мы можем обучать только тогда, когда учимся. Следовательно, постоянно учиться – это единственный способ учить. Это может показаться немного странным, потому что мы так привыкли бывать в обществе, наставлять «других» в том, что правильно и что неправильно. Именно такое отношение привело к насилию и жестокости со всеми их ужасными последствиями.

Потому что, если я знаю, что правильно, это означает, что я пришел к выводу, который должен быть навязан вам. И если вы отказываетесь жить согласно моему заключению, я осуждаю вас; и потому что у меня

есть определенная власть, определённые полномочия, вы боитесь; и из-за страха вы подчиняетесь. Но чего мы не видим, так это того, что страх несёт в себе семена насилия, и он будет расти во многих направлениях, распространяясь, как сорняк, и создавать мир, столь знакомый каждому из нас.

Теперь, какова роль такой организации как ТО, в образовании? Этот вопрос важен, потому что большинство из нас, членов этого общества, заинтересованы в том, чтобы дать что-то миру, что также означает образование. Мы хотели бы научить мир чему-то. ЕПБ сказала, что ТО появились, чтобы дать миру знать, что такая вещь, как Теософия, существует.

Так каким же образом мы дадим миру знать о Теософии? Как мы собираемся учить мир Любви и Состраданию, Мудрости? Нет другого способа учить, кроме как на примере. Мы должны быть живым примером того, что люди могут жить вместе с уважением и заботой друг о друге, что можно создать баланс между умом и сердцем. И не только внутри ТО, но и везде, где мы находимся, в нашей повседневной жизни, с нашими детьми, слугами, друзьями и так далее.

Как нам это сделать? Поскольку мы знаем, и на это указывалось, что человеческие слабости одинаковы как снаружи, так и внутри ТО, что же позволяет нам, тем, кто внутри ТО, учить тех, кто снаружи? Дело в том, что мы читали определённые книги? Но ведь и у всех религий есть книги, которые они считают священными. Поэтому, похоже, речь идет не о книгах.

Возможно, секрет в том, что мы хотим учиться, потому что это всё, что мы можем сделать. Научиться отпускать конструкции ума. Научиться опустошать ум и, когда он опустошает себя, он уступает место потоку,

идущему из сердца. И когда мы учимся, мы обучаем. Это один процесс, когда учение и обучение происходят одновременно. Нет такой вещи, как тот, кто «знает», теперь будет обучать. Есть только те, которые хотят учиться, и постоянное учение – это обучение.

Если мы, как группа, хотим выйти на арену обучения детей, как бы это могло быть? Те, кто открыты для активной жизни и учатся всему в любой момент, в этом состоянии ума решили бы помочь детям увидеть важность того, чтобы быть открытыми и никогда не закрывать дверь и говорить «Я знаю». Помочь ребёнку позволить тому, что уже посеяно внутри него, расцвести и распространить свой аромат по миру. С чего начнём?

Прежде всего, нам нужно создать пространство, где ребёнок может свободно исследовать мир, не будучи осуждённым или подавленным. Место, где он чувствует себя в безопасности, чтобы задавать вопросы и узнавать больше о вопросе, чем получать готовые ответы. Место, куда страх не может войти, где страху не позволено поселиться в храме жизни. Школа – это место, где сердце может развиваться, а чувствительность – часть повседневной деятельности.

Принципиально важно создать баланс между умом и сердцем. Важно помнить, что когда мы говорим о развитии сердца, мы не говорим о том, чтобы стать эмоциональными, потому что эмоции – это тоже часть ума. Баланс между умом и сердцем привносит что-то совершенно отличающееся от известных эмоций. Он имеет качество, которое не может быть известно уму. Оно рождается, когда ум и сердце объединяются вместе, как например, объединяются вместе мужские и

женские репродуктивные клетки, и порождают совершенно новое существо.

Таким же образом, когда ум и сердце сбалансираны и объединяются на одном и том же уровне, открывается дверь в мир Сострадания, которое есть дитя баланса.

Если мы посмотрим на мир, созданный несбалансированным ростом ума при игнорировании роли сердца, мы увидим, что решением проблемы будет гармония и баланс; что для исцеления от состоявшегося из-за недостатка интеллекта вырождения, нам нужно устраниć камни невежества и позволить потоку Любви течь свободно. В конце концов, только те, кто знают Любовь, могут и будут брать на себя ответственность учиться всему и у всех.

Научиться жить духовной жизнью, соединиться с Природой и исцелить планету – наша роль в образовании. Роль по-настоящему духовных людей – находить выход из деструктивного, материалистического образа жизни, разрушающего то самое лоно, в котором мы живём и развиваем настоящее, внутреннее существо, чтобы мы могли иметь новую страницу в истории человечества на этой планете – эру мира и духовного развития. И время сделать это – сейчас; завтра нет.

Интеллект – это способность воспринимать существенное, то, что есть; и разбудить эту способность в себе и в других, есть образование.

Дж. Кришнамурти

*The Theosophist , Vol. 139.12,
September 2018*

Перевод Ларисы Пустовойтовой

Новини теософського життя

Конвенція Теософського товариства в Україні

Щорічна Конвенція Теософського товариства в Україні відбулася 16-17 листопада 2019 р. в Києві, у конференц-залі Української Академії наук. Ці щорічні загальні збори Теософського товариства в Україні були вже п'ятнадцятими, але вперше цей захід відбувався у новому статусі. Теософське товариство в Україні отримало хартію Національної секції, яка була затверджена підписом міжнародного Президента ТТ Тіма Бойда датою 12 серпня 2019 року, саме днем народження О.П.Б. До Києва приїхало багато гостей з різних міст України (Харків, Житомир, Кропивницький, Дніпро, Одеса, Надвірна, Мукачеве, Львів, Кривий Ріг), а також з Москви. Два дні була дуже насичена програма: спілкування, доповіді, творчі виступи, художні виставки, круглий стіл. Ключова тема була «У полі Істини і Краси».

Програма Конвенції 2019 року

Урочисте відкриття. Вітання від друзів з усього світу.

Річний звіт ТТвУ, Гавриленко Світлана.

Вручення Дипломів новим членам.

Звіт Теософського Ордену Служіння, Бурхач Галина.

Доповіді

Світлана Гавриленко. Наші можливості.

Юлія Шабанова. Наукова група в пошуках синтезу

Марина Романова. Україна – 2020, астрологічний прогноз.

Костянтин Зайцев. Сім променів, сім таттв та Таблиця Менделєєва

Оксана Мулик. Турбулентність – пристебність ремені.

Микола Щербина. Краса і Істина в нашому житті.

Наталія Березанська. Краса людської душі

Тетяна Головченко. Волонтери Музейного Центру О.П.Блаватської.

Лариса Попова, Медицина – погляд у майбутнє

Євдокія Венгер. Краса – одіяння Істини

Виступи запрощених гостей Конвенції:

- Про концепції Істини, Добра і Краси. о.Віктор Веряскін, Митрополит Київський і усієї України АПЦ, доктор богословських наук, кавалер орденів св. Архістратига Михаїла і св. Князя Володимира, Сімферополь-Київ.

- Музейний центр О.П.Блаватської та її родини – вчора, сьогодні, завтра. Олена Валентинівна Аліванцева, автор проекту та науковий куратор Музейного центру О.П. Блаватської та її родини, Заслужений працівник культури України, Дніпро

- Інаят Хан – суфізм і теософія. Ярош Олег Анатолійович, кандидат філософських наук, завідувач сектором східної філософії Інституту філософії імені Григорія Сковороди Національної академії наук України Олег Ярош, Київ

Круглий стіл «Нові можливості, перспективи та відповідальності» – провела Ольга Лошініна

Творчі виступи:

Поетична композиція «Ода еволюції», автор Жанна Аброскіна, виконавці Жанна Аброскіна, Наталія Березанська, Олена Мерліц.

Мулик Оксана, Віршованим словом.

Олександр Тарасов, бард.

Олена Щербина, фортепіано.

Роботу Конвенції супроводжували художні виставки:

«Вімана», Валентина Чайковська, член Спілки художників України, Київ

«Внутрішній Космос», Віктор Бойко, художник-аматор, Одеса

17 листопада відбулася Екскурсійна програма по заповіднику «Софія Київська» «Сім сходинок до престолу Софії – Премудрості Божої». Ведучий Віктор Хабаз.

Всі ці урочистості набували особливо-го змісту, бо проходили саме на день народження Теософського товариства, що святкується у всьому світі 17 листопада. До нових зустрічей, друзі!

«Теософія і Наука» №4

В преддверии 144-й годовщины основания Теософского общества, вышел очередной выпуск Журнала «Теософия и Наука», который издается дважды в году Научной группой Теософского общества в Украине.

Этот выпуск получился несколько специализированным, посвященным теософ-

скому обоснованию великих циклов и геологических периодов нашей планеты. Хотя и не только.

<https://drive.google.com/open...>

Луцьк

Виставка Олени Блаватської

З 18 листопада по 7 грудня 2019 року, у рамках діяльності ТОС, у Волинській державній обласній універсальній науковій бібліотеці імені Олени Пчілки відбулася експозиція виставки «Невичерпне джерело», присвяченої Олені Блаватській (1831-1891), видатній діячці культури, філософу, нашій співвітчизниці, яка народилася в Катеринославі. Організатори показу виставки в Луцьку – Теософське товариство в Україні (м. Київ) та Творчий турклуб «Ми» (м.Луцьк).

Виставка висвітлює життєвий і творчий шлях О.П.Блаватської, етапи становлення Теософського товариства у світі та в Україні. Під час відкриття виставки, яке moderував член Теософського товариства в Україні Юрій Тарасенко, виступили: Світлана Гавриленко, керівник громадської організації «Теософське товариство в Україні», Олена Гудзенко, кандидат філософських наук, доцент кафедри філософії СНУ імені Лесі Українки, Людмила Стасюк, директор Волинської ДОУНБ імені Олени Пчілки, Руслана Мельник, засновниця Творчого тур клубу «Ми». В дарунок книгозбірні Світлана Гавриленко передала бібліотечку творів Олени Блаватської та її послідовників. Для шанувальників учення О.Блаватської було проведено огляд експозиції.

Пересувна виставка супроводжувалася лекціями-бесідами членів «Теософського товариства в Україні» з Одеси, Києва. Так, 23

листопада відбулася лекція-бесіда «Слідами життя та творчості Олени Блаватської», яку прочитала Аброскіна Жанна Борисівна, національний лектор Теософського товариства в Україні (з Одеси). Лекцію-бесіду «‘Таємна доктрина’ Олени Блаватської – сьогоднішнє прочитання» провела лектор Мерліц Олена Петрівна (з Києва). Київський лектор Микола Миколайович Щербина провів свою лекцію «Олена Блаватська про синтез науки, релігії та Філософії» на завершення експозиції виставки у Луцьку, 7 грудня. Дякуємо всім за радість співпраці.

Жителі міста жваво відгукнулися, залишили схвальні відгуки. Отже, до зустрічі, луччани!

Київ

Медицина – ПОГЛЯД У МАЙБУТНЕ

Медицина майбутнього матиме не так багато спільного з медициною сьогодення. У наше життя увійде молекулярна медицина,

генна терапія, нанотехнології, нові вакцини. Саме про розвиток медицини йшла мова у лекції «Медицина – погляд у майбутнє» доктора медичних наук Лариси Попової, яка відбулася 5 жовтня 2019 року у читальній залі бібліотеки.

http://bibldemeevskaia.blogspot.com/2019/.../blog-post_8.html...

Музика та Споконвічна Мудрість

2 листопада у київській бібліотеці «Деміївська» пройшла лекція Олени Щербіни «Музика та Споконвічна Мудрість». Були розглянуті питання: що таке музика, яке її призначення, її роль та вплив на формування необхідних людських якостей; яким чином Божественний План та Універсальні Закони Буття відображаються в музиці; теми та ідеї, що втілюються композиторами в музичних творах та особливості і способи сприйняття музики. Лекторка у своїй доповіді спробувала охопити великий історичний період становлення музики, як самостійного виду мистецтва, від Античної Греції до сьогодення. Були наведені цікаві музичні приклади. Зустріч пройшла в емоційно піднесеному стані.

У рамках Всеукраїнського лекторію Київ приймав лекторів з інших міст. 14 листопада відбулася лекція Венгер Євдокії з Харкова,

тама «Серце, віддане людям». 28 листопада до Києва приїхала з Житомира Оксана Мулик з лекцією «Серце – грані пізнання». Мабуть таке співпадіння тематики не є випадковим: настав час перейти від суто ментальної активності до добрих справ і самовідданого служіння високим ідеям, які проголошує теософія. Дякуємо за цікаві і корисні зустрічі.

Київський лекторій, що проходить у Бібліотеці АНК по суботах, продовжує свій 25-й сезон роботи. Це фундаментальні основи теософської доктрини, що пропонуються всім шукачам Істини досвідченими київськими лекторами. Рекомендуємо!

ЖИТОМИР

Публічна лекційна програма

Публічна лекція Екологія свідомості прочитана 27 жовтня доктором психології Мариною Романовою в Житомирській обласній універсальній науковій бібліотеці імені Олега Ольжича.

Сучасні умови життя ставлять жорсткі вимоги для кожної людини, що бажає бути успішним на своєму еволюційному шляху. Екоцентризм нашого мислення, неспричинення шкоди, позитивне сприйняття життя в різних її проявах може дати новий імпульс натхнення і творчості.

24 листопада 2019 року на базі житомирської Обласної універсальної наукової бібліотеки відбулось дві події: незважаючи на морозний та непривітний, майже зимовий, день, успішно пройшла перша частина семінару з духовної самотрансформації (всього заплановано провести 4 заняття) та зібрала зацікавлених слухачів публічна лекція «Духовність та Духовний Шлях». Збагатила духовними перлинами житомирян Національний лектор Гавриленко Світлана. І семінар, і лекція пройшли в теплій і сонячній атмосфері та викликали активне обговорювання. Крім теоретичних набутків, кожен з присутніх зміг практично випробувати один з дійових методів внутрішнього перетворення та долучити його до скарбнички своїх щоденних духовних завдань. День минув занадто швидко і призупинити активне спілкування присутніх змусив тільки розклад роботи бібліотеки – часи її роботи, нажаль, було вичерпано.

Споконвічна мудрість для початківців

Житомирське відділення Теософського Товариства в Україні почало новий проект – щотижневий трьохмісячний курс лекцій та практичних занять, який дасть змогу послідовно оволодіти основами базових знань Споконвічної Мудрості.

ТЕОСОФСЬКЕ ТОВАРИСТВО В УКРАЇНІ
ЛЕКТОРІЙ
житомирська обласна
УНІВЕРСАЛЬНА НАУКОВА
БІБЛІОТЕКА ім. О.Ольжича

ПЕРШЕ ЗАНЯТТЯ З ТРЬОХМІСЯЧНОГО ЩОТИЖНЕВОГО ЦИКЛУ "СПОКОНВІЧНА МУДРІСТЬ ДЛЯ ПОЧАТКІВЦІВ"

НА ТЕМУ: "Що є Теософія. Теософське Товариство, його засновники та його цілі. Вчителі людства" відбудеться

01.12.19, у неділю, о 15-00

Новий Бульвар, 4, третій поверх
ВХІД - ВІЛЬНИЙ

Закони розвитку людства та окремої людини; хто ми є насправді і мета нашого існування на планеті Земля; від чого залежить майбутнє людства, нації, країни та нас з вами та багато інших питань буде розглянуто у доступній формі та в умовах інтерактивної групової роботи. Побажаємо успіху цій ініціативі.

Кропивницький

Теософський Орден
Служіння співпрацює
з обласним центром
матері і дитини

Теософське відділення «Лайя» (Раїса Калашнікова) співпрацює з Обласним Центром Матері й Дитини та його директором

Інною Олександрівною Жолобовою. 22 жовтня 2019 року відбулася зустріч з мешканцями та проведено трансформаційну гру «Хто Я?». Зустріч вийшла цікава й змістовна. Можна дізнатися більше:

<https://www.facebook.com/theosophy.in.ua/photos/pcb.1565086460282499/1565084736949338/?type=3&theater>

Чергова зустріч відбулася 26 листопада 2019 року. На цей раз мешканці виявили бажання послухати тему «Значення чисел в житті людини».

Мешканці Обласного Центру Матері й Дитини, що в селищі Новому, виявили бажання послухати таку тему ще під час нашої попередньої зустрічі з ними. І ось ми знову завітали до них. Перш за все ми розповіли їм про приховане значення чисел, які лежать в основі створення Всесвіту та людини. Відвідувачі заходу охоче взяли участь в обговоренні цієї теми. Докладніше:

<https://www.facebook.com/theosophy.in.ua/photos/pcb.1635679063223238/1635678986556579/?type=3&theater>

Семінар

30 листопада 2019 року у м. Кропивницькому відбувся семінар тему: «Життя в Тонких Світах», який провела член ТТвУ,

Національний лектор України Березанська Наталія Іванівна, м. Київ.

Доброчливість, душевність, сердечність, толерантність, гармонія супроводжували цю одноденну, майже семигодинну програму. Підробиці тут:

https://www.facebook.com/theosophy.in.ua/posts/1638639006260577?__tn__=K-R

Одеса

Продовжується цикл публічних зустрічей по вівторках у теософському центрі на Коблевській, 5.

Лекція: «Природа реальності, в якій живе людина» в Одесі 5 листопада 2019р. провела Любовь Шутєєва. З грудня відбулася лекція «Міжнародна теософська думка на сучасному етапі».

Полтава

4 листопада 2019г. у відділі мистецтв ПОУНБ ім. І.П. Котляревського відбулася лекція-бесіда «Сила думки і культура мислення». Лектор: Світлана Гавриленко (м. Київ) розповіла про екологію думки, про зв'язок мислення і здоров'я людини, про самовдосконалення розумової діяльності, бо справжня могутність людини полягає у його мисленні.

Сучасні умови життя ставлять жорсткі вимоги для кожної людини, яка хоче бути успішною на своєму еволюційному шля-

ху. Егоцентризму нашого мислення, філософії «незашкодження» властиве позитивне сприйняття життя в різних її проявах, що може дати новий імпульс натхнення і творчості.

8 грудня з лекцією «Далай Лама і практика буддизму» приїхала до Полтави Наталія Рак з Кременчука. Мова йшла про те, як дійти до розуміння природи розуму, як досягти володіння собою, як справитися з гнівом та іншими негативними емоціями.

Міжнародні новини

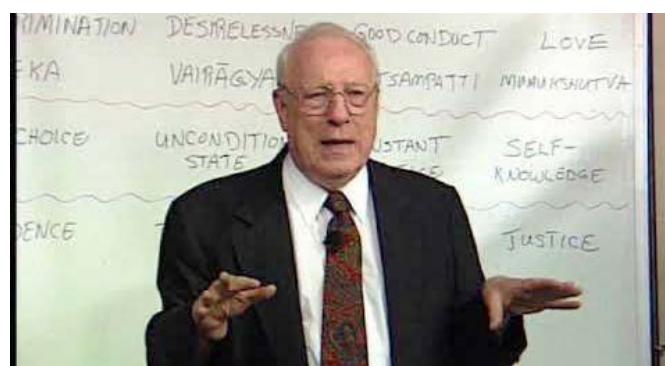
Онлайн курси теософії з Кротони

Цікава новина, дорогі друзі. Американська секція Теософського товариства та Інститут теософії у Кротоні, за підтримки Фонду Керна, організували навчальні онлайн курси з вивчення теософії. С різні рівні навчання, початковий і для тих, хто продовжує вивчення. Відомий міжнародний лектор з Кротони Пабло Сендер веде навчальний процес (англійською). Приєднуйтесь!

<https://study.theosophical.org/>

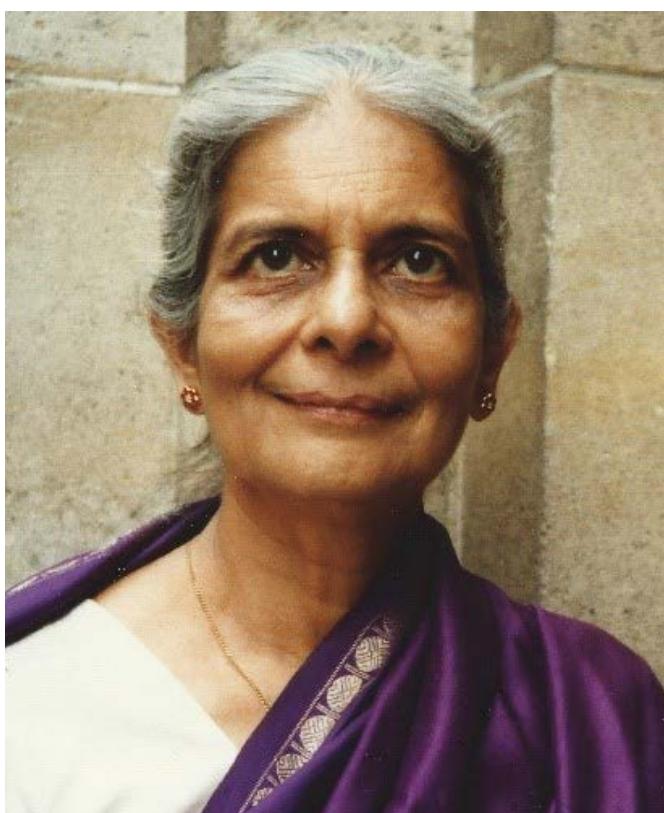
Джон Альжео

13 жовтня 2019р. перейшов у кращі світи Джон Альжео, видатний діяч науки, Теософії та Вільного Мулярства. Він був Генеральним

секретарем Американської секції ТТ, Міжнародним віце-президентом. Для багатьох людей він був вчителем, зразком доброчинного життя та самовідданого служіння людям. Хай його нове життя буде благословенне. Ми відчуваємо любов і вдячність.

ДЕНЬ ПАМ'ЯТИ
Ради Берньє,

попереднього Президента ТТ, що пішла шість років тому, відзначали 3 листопада 2019р..

«Існує більш надійне джерело енергії, завжди доступне і невичерпне. Це джерело, яке не слабшає з плином часу, із старінням тіла, а навпаки, тече вільніше і рясніше, варто нам навчитися обходитися з ним, знаходиться всередині нас. Кожен з нас має відкрити в собі це джерело, цей нескінчений виток...»

Рада Берньє, «Духовне відродження людства», ч. 6. Джерело духовної енергії.

Індо-Тихоокеанська Конференція

9-14 листопада відбулася 14 Конференція Індо-Тихоокеанської теософської федерації, на цей раз у Філіппінах. Більше 300 учасників зібралися з різних країн світу. Почесним гостем на ній була Віце-Президент Республіки Філіппіни пані Лені Робредо.

День заснування ТТ у Штабквартирі

17 листопада виповнилося 144 роки Теософському товариству. Теософи всього світі відзначали цю подію. Урочисте святкування Дня заснування Теософського товариства відбулося у штабквартирі ТТ, в Адьярі, Індія.

ШКОЛИ МУДРОСТИ У АДЬЯРІ

У цьому сезоні Штабквартира ТТ пропонує три сесії щорічної Школи Мудрості.

Першу «У пошуках діалогу – свобода від відомого», 2-13 грудня 2019р., проведе Пол Сміт (Велика Британія). Другу «Глибже у медитацію», 9-22 січня 2020р., проведе Роланде Ананда (Шрі Ланка – Нідерланди). Третю «Ключі Таємної доктрини та їх актуальність сьогодні», з 27 січня по 7 лютого 2020 р., проведе Елена Довалсантос, Кро-тона, США. Нагадуємо, що заняття відбуваються англійською мовою, участь вільна. Докладніше:

<https://www.ts-adyar.org/content/school-wisdom>

Современная теософская мысль № 2019-2 (8), ноябрь 2019

Вышел восьмой выпуск электронного журнала «Современная теософская мысль», который ставит перед собой задачу распространять теософское мировоззрение путём публикаций мыслей современных его представителей.

Перейти к чтению:

https://drive.google.com/.../1gfjxp5bj_i2T05W8FrkKeXhjF0Mz-jN1

Изис Резенде в Москве

Цикл лекций Президента Межамериканской Федерации теософских обществ Изис Резенде (Бразилия) успешно прошёл в Москве. Он начался 31 октября с темы «Символизм Тайной Доктрины». Вторая лекция состоялась 1 ноября, тема «Окульпное обучение и Созерцание». Третья лекция состоялась 3 ноября на тему «Мистицизм и медитация». Четвертая лекция состоялась 4 ноября, тема «Духовное счастье».

Ниже прилагаем полные аудиозаписи всех лекций:

1. Символизм <https://cloud.mail.ru/public/4dju/2W2LHfq2W>
2. Созерцание <https://cloud.mail.ru/public/3jZi/3XLgVKidv>
3. Мистицизм <https://cloud.mail.ru/public/4zEY/B97r7atBK>

4. Вопросы и ответы по мистицизму и медитации <https://cloud.mail.ru/public/3Gwn/4HEDDNzbs>

5. Духовное счастье <https://cloud.mail.ru/public/3qjc/4j117so7v>

6. Сны <https://cloud.mail.ru/public/31dA/2zE1CARDc>

7. Вопросы и ответы по снам <https://cloud.mail.ru/public/3ZyE/3Tw7TcpYD>

Международный теософский конгресс в РОССИИ

23-24 ноября в Петербурге состоялся III международный конгресс, посвящённый 144-летию Теософического Общества.

Присутствовали участники из разных городов России, Украины, Финляндии и Эстонии.

Записи трансляции можно посмотреть здесь:

<https://www.youtube.com/channel/UC5R4kpsuDDc0YEF0bpZLZCw/live>

Матеріали журналу «Світоч»

з жовтня 2018 р. по 30 вересня 2019 р.

№ 5 (44),
вересень 2018 р.

Основні ідеї філософії Канта. Шутеєва Л.М., м. Одеса, рос. мовою.

Жити за законами душі. Наталія Березанська, м. Київ, рос. мовою.

Міжнародна теософська конференція в Берліні. Юлія Шабанова, м. Дніпро, рос. мовою.

Деякі цікаві аспекти медитації. І.К.Таймні. Опубліковано в «Американському теософі», листопад 1970 р., рос. мовою.

Шукання Бога. Анни Безант (в перекладі Alba). Із збірки статей «Питання Теософії» (вип. 1), С.-Петербург, 1907, рос. мовою.

Конференція теософів в Криму-2006. З архівів ТТвУ. («Вісник єдності» №27), рос. мовою.

Новини теософського життя: VI-а міжнародна волонтерська декада у Дніпрі. День Вісника Світла.

Візит до теософів Лондона.

Зустріч у Московському теософському товаристві, рос. мовою.

Наукова експедиція, рос. мовою.

Виставка подорожує Україною. Вінниця.

Лекторії по Україні: Осінній цикл зустрічей у Дніпрі. Лекторій у Одесі. Лекції в

Житомирі, Ірина Шахрай. Київський теософський лекторій. Полтава.

ЗАПРОШУЄМО:

Відкриття Виставки Олени Блаватської у Харкові.

XIV Конвенція Теософського товариства в Україні.

Резолюції, прийняті Генеральною радию Теософського товариства:

Всесвітне братство, Свобода думки, Незалежність Товариства, Місія Товариства.

Лев серед овець. Роберт Еліас Наджеми, з книги «Сучасні притчі», рос. мовою.

№ 6 (45),
грудень 2018 р.

Про сформульоване твердження про місію Теософського Товариства. Тім Бойд, Міжнародний Президент Теософського Товариства. Переклад рос. мовою: Лощініна О.Г.

Невгасимий маяк мудрості. Наталія Березанська, рос. мовою.

Учнівство. Сучасне розуміння. Венгер Євдокія, Харків, рос. мовою.

« Таємна доктрина » як духовна практика. Пабло Сендер, «Теософ», май 2006 р. Переклад рос. мовою Олени та Миколи Щербини

О.П. Блаватська про вивчення «Таємної Доктрини». Ч.Т.Т., м. Київ, рос. мовою.

Відкриття істини через служіння. Ч. Джінараджадаса, рос. мовою.

Вічні і насущні потреби людини. Джон Коутс, «Теософіст», березень, 1977 рік. Лекція Президента в Адъяре на 101 Конвенції, 27 грудня 1976 року, рос. мовою.

Новини теософського життя: XIV Конвенція Теософського товариства в Україні.

Теософія крізь століття, рос. мовою.

Виставка у Харкові.

Теософія і наука. «THEOSOPHY & SCIENCE» #2.

Програма у Житомирі.

Програма в Одесі, рос. мовою.

ЗАПРОШУЄМО: Диплом з Теософії.

Поетична сторінка: Олена Калашникова. Краса, рос. мовою.

Матеріали журналу «Світоч», з жовтня 2017 року по 30 вересня 2018 року.

Резолюції, прийняті Генеральною радою Теософського товариства:

Всесвітне братство, Свобода думки, Незалежність Товариства, Про місію.

№ 1 (46),
лютий 2019 р.

Звернення Президента Тіма Бойда до 143-ї щорічній Конвенції ТТ. Адъяр, 31 грудня 2018 - 5 січня 2019 р., рос. мовою.

Свобода і відповідальність Відділень. Резолюція прийнята Генеральною Радою Теософського Товариства (2019). Довідкова інформація про резолюцію Генеральної Ради (2019), переклад рос. мовою Ольги Лощініної.

Третя мета. Тім Байд. Переклад Л.Кеденко.

Основні ідеї Теософії. Ч.Джінараджадаса, Президент Теософського Товариства в 1946-1953 рр., рос. мовою.

По інший бік страждання. Світлана Гавриленко, Орг. секретар ТТвУ. Доповідь на 143-ї Конвенції Теософського Товариства, Адъяр, 3 січня 2019 року, рос. мовою.

Окультна психологія. Жанна Аброскіна, Одеса, рос. мовою.

«Викрита Ізіда» - ключ до вирішення проблем в сучасному християнстві. Валентина Белан, Кропивницький, рос. мовою.

«Велике забуття себе». Березанська Н.І., Київ, рос. мовою.

Новини теософського життя:

Адъяр – серце Теософського товариства. Лекції в Житомирі: Таємнича природа часу. Сакральна геометрія. Платонови тіла.

Лекції в Києві: Теософія та Вчителі. «Викрита Ізіда» – Ключ до розуміння сучасного християнства. Глобальні планетарні цикли, рос. мовою. Сила думки і її роль в нашому житті, рос. мовою.

Новини з Одеси: Десятирічний ювілей. Триває цикл лекцій Віктора Перевалова «Просто про Таємну Доктрину».

Лекція у Дніпрі: Медитація як буддійська практика.

Семінар у Полтаві: Махатми і Теософське товариство.

Новорічна благодійна акція ТОС.

ВДЯЧНІСТЬ І ШАНА.

Міжнародні новини:

Конференція з історії теософії.

Теософія, вперед.

Міжнародна теософська конференція.

Світ теософії.

Міжнародний теософський центр у Наардені.

Дослідження, що мають відношення до теософії.

Поетична сторінка: Як мені легко молитися серед вас. Олена Бугрименко, рос. мовою.

Резолюції, прийняті Генеральною радиою Теософського товариства: Всесвітне братство, Свобода думки, Незалежність Товариства, Місія Товариства.

№2 (47),
квітень 2019 р.

Що таке теософська освіта? Вісен-те Хао Чин - молодший. Марія Монтессорі, Мир і Освіта. Переклад Лариси Пустовойтової, рос. мовою.

Шанкарачарья - Великий Учитель Істини. Підготувала Лариса Пустовойтова, рос. мовою.

Про відданість. Наталія Березанська, рос. мовою.

Що є Теософія? Н.Шрі Рам N.Sri Ram. What is Theosophy? Theosophy and Theosophical Society, Varanasi. 1991, рос. мовою.

Наш підхід до Теософії. Рада Берньє, рос. мовою.

Що повинні вивчати теософські групи. Джон Алджео (екс-Віце-президент Теософського Товариства, професор Університету Джорджії, США). Журнал «Теософ», вересень 2007. Переклад рос. мовою К.Зайцева.

Новини:

Київ: Лекції і зустрічі.

Житомир: Лекції в лютому. Акція «Хутро-off». Впорядкування скверу.

Дніпро: Студії в Музейному центрі О. Блаватської та її родини. Нова ініціатива у Дніпрі.

Одеса: Зустрічі 12-13 березня, рос. мовою. Весняний сезон у Павлинці.

Кропивницький: День Адъяру, рос. мовою.
Харків: Наукова громадськість Харкова знайомиться з трудами Блаватської.

Херсон.

Полтава.

Дипломи з Теософії.

Міжнародний теософський центр у Наардені.

ЗАПРОШУЄМО: 8 травня 2019 року Щорічна наукова міждисциплінарна конференція з міжнародною участю «Духовні аспекти сучасного світорозуміння».

Поетична сторінка: Наталія Давидова. Всесвіт! З насіння виростаючи і птицею злетівши. Закликав Батько трьох синів. Рос. мовою.

Резолюції, прийняті Генеральною радиою Теософського товариства: Всесвітне братство, Свобода думки, Незалежність Товариства, Про місію.

№3 (48),
червень 2019 р.

Мудрість серця. Тім Бойд. Переклад рос. мовою Олени Щербіни.

Самоперетворення і діалог. Віцент Хао Чин мол., міжнародний лектор Теософського товариства, екс-Президент ТТ у Філіппінах. Переклад рос. мовою Березанської Наталії.

Внутрішня трансформація і зовнішні форми світоглядного діалогу. Ізіс Ресенде, Президент Інтер-Американської федерації ТТ, Бразилія. Доповідь на Науковій міждисциплінарній конференції, Дніпро, 8 травня 2019 р. Переклад рос. мовою Олени Щербіни.

Теософія в контексті діалогу культур і культури діалогу. Світлана Гавриленко, к.ф.-м.н., доцент, Орг. секретар Теософського товариства в Україні. Доповідь

на Науковій міждисциплінарній конференції, Дніпро 8 травня 2019.

Шлях внутрішнього вдосконалення. Промова А.О.Каменської в Києві, в квітні, 1914 р. Вісті Російського Теософічного Товариства №3.

Семінар «Процес самоперетворення: Дослідження нашого вищого потенціалу для ефективного життя». 1-6 травня 2019 року, Київ, Пуща-Водиця.

Новини теософського життя: МІЖНАРОДНІ НОВИНИ: Адъярська Теософська Академія. Візит Ізіс Ресенде.

ДЕНЬ БІЛОГО ЛОТОСА: Київ, Володимир Павлов. Дніпро. Житомир. Кропивницький. Харків, Євдокія Венгер, рос. мовою.

ВИСТАВКА: Херсон, рос. мовою. Фастів.

НАУКОВА ГРУПА ПРЕЗЕНТУЄ: Наукова конференція у Дніпрі, Юлія Шабанова. Круглий стіл у Дніпровській політехніці. THEOSOPHY & SCIENCE #3.

ПУБЛІЧНА АКТИВНІСТЬ: Житомир. Полтава, Галина Кузьменкова. Кропивницький, рос. та укр. мовами, Раїса Калашникова.

ЗАПРОШУЄМО: Європейська школа теософії проведе цьогорічний семінар «Перевтілення: наука та традиція древньої мудрості». 144 Конвенція ТТ буде проведена у Варанасі.

Поетична сторінка: Наталія Ярова. Побачення з тобою, Вихід душевного пориву, рос. мовою.

Резолюції, прийняті Генеральною радиою Теософського товариства: Всесвіт-

не братство, Свобода думки, Незалежність товариства, Про місію.

№ 4 (49), серпень 2019 р.

Пам'яті Вчителя. Маловідомий вірш Олени Петрівни. О.Б-ська. Світська жінка, рос. мовою.

Альтруїстичне серце. Євдокія Венгер, рос. мовою.

Музика і Позачасова мудрість. Олена Щербина, рос. мовою.

Окультизм істинний, частковий і помилковий. Анні Безант. Лекція, що прочитана в Ложі Блаватської 30 червня 1898 р. Переклад рос. мовою К. З.

Новини теософського життя: ДЕНЬ ВІСНИКА СВІТЛА.

ЛІТНЯ ТЕОСОФСЬКА ШКОЛА «СИЛА ЄДНАННЯ».

КІЇВ: БУДДІЗМ ТА ПСИХОЛОГІЯ. ДНІПРО.

КРОПИВНИЦЬКИЙ. МІЖНАРОДНІ НОВИНИ: НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ, що близькі до ТЕОСОФІЇ.

ЗАПРОШУЄМО: ОКСАМИТОВИЙ СЕЗОН В ПАВЛИНЦІ. ШКОЛИ МУДРОСТІ В АДЬЯРІ.

Поетична сторінка: Леонід Володарський. Шлях Олени Блаватської. В ніч з 19 на 20 червня 2019 року, рос. мовою.

Резолюції, прийняті Генеральною радиою Теософського товариства: Всесвітне братство, Свобода думки, Незалежність товариства, Про місію.

Поетична сторінка

Наталья Яровая

Единство Вселенной

Светом души стихи напиши,
Сердцем пошли в полёт,

Махни платочком реющим строчкам,
Рифмой дай старт на взлёт.

Летите строчки – Небес звоночки,
Миру привет неся.

Стихами льётся пусть Свет в оконца,
Радуя всех и вся!

Скажи мне, жизнь, скажи, скажи,
Зачем наш Мир так полон лжи?
И блеск каких твоих огней
Являет тень еще темней?

Скажи мне, жизнь, скажи, скажи,
В чём верность дружбе, подскажи?
И почему, как соль в еде,
Друг познаётся лишь в беде?

Скажи мне, жизнь, скажи, скажи,
Как сделать выбор у межи?
И где найти Любви исток,
Что превращается в поток?

Скажи, о жизнь, скажи, скажи,
И сердце Правдой окружи,
Несущей Истины ответ,
И Бытия Законов свет...

Резолюції, прийняті Генеральною радою Теософського товариства

Всесвітне братство

В силу умов, переважаючих у багатьох країнах нині, Генеральна рада заявляє, що, оскільки Теософське товариство виступає за Всесвітнє Братство людей незалежно від раси, віросповідання, статі, касти або кольору шкіри, то будь-яка форма расизму, політика або дії, засновані на дискримінації, заради вигоди одних і на шкоду іншим, суперечать основній суті і цілям Товариства.

Свобода думки

Оскільки Теософське товариство широко поширилося по всьому світу, і його членами стали прибічники усіх релігій, не відмовившись від особливих догматів, вчені і вірувань своїх власних віросповідань, бажано підкреслити той факт, що немає вчення або думки, від кого б воно не походило, яке б будь-яким чином зв'язувало члена Товариства, і якого він не міг би вільно прийняти або відкинути.

Визнання трьох цілей Товариства є єдина умова членства. Жоден учитель, жоден автор, починаючи від самої Блаватської, не має ніякого авторитету в плані нав'язування свого вчення або думки членам. Кожен член має рівне право приєднуватися до будь-якої школи думки на власний вибір, але не має права нав'язувати свій вибір іншим. Так само ні кандидат на зайняття якої-небудь посади, ні той що голосує не можуть бути відхилені або відсторонені від голосування через приналежність до якої-небудь школи думки.

Судження або переконання не надають право на привілеї і не служать причиною покарання. Члени Генеральної ради переконливо просять кожного члена Теософського

товариства відстоювати і поступати згідно з цими основними принципами Товариства і без страху використати своє право на свободу думки і волевиявлення, не виходячи за рамки ввічливості і поваги до інакодумців.

Незалежність товариства

Співпрацюючи з іншими організаціями, чиї цілі і діяльність це дозволяють, Теософське товариство являється і повинне залишатися абсолютно незалежним від них. Воно не повинне брати на себе ніяких зобов'язань, окрім своїх власних, і повинно зосередитися на здійсненні власної діяльності в найширшому і всеосяжному плані, з тим, щоб просуватися до досягнення власних цілей і наслідувати Божественну Мудрість, як це відзначається і в абстрактній формі випливає з його назви «Теософське товариство».

Оскільки Всесвітнє Братство і Мудрість не мають визначення і безмежні, оскільки кожен член Товариства має повну свободу думки і дії, Товариство постійно прагне зберігати свої відмінні риси і унікальний характер, залишаючись вільним від зв'язку або ототожнення з якою-небудь іншою організацією.

Про місію

Служити людству зрощуванням все більш глибокого розуміння і здійснення Споконвічної мудрості, духовного само-перетворення та Єдності всього Життя.

Прийнята на засіданні Генеральної Ради ТТ у Міжнародному теософському центрі Наарден, липень 2018 року.

Світоч

№ 51,
грудень
2019 р.

Орган Теософського Товариства в Україні

Редакційна колегія журналу: Головний редактор - Гавриленко С.Й., заступник головного редактора - Березанська Н.І., члени редколегії - Калашнікова Р.М. (Кропивницький), Кеденко Л.М. (Дніпро), Мерліц О.П. (Київ), О.Мулик (Житомир).

Зaproшуємо всіх щиріх теософів, шукачів мудрості до участі в розповсюдженні цього видання.

Ви можете вислати його тим своїм друзям, хто цікавиться теософією, Позачасовою мудрістю. Якщо хтось з ваших друзів бажає отримувати через нас цей електронний журнал, напишіть нам про це за адресою info@theosophy.in.ua

Наше представництво у світовій мережі:

www.theosophy.in.ua

<http://ukrtos.blogspot.com/>

www.facebook.com/theosophy.in.ua

https://www.youtube.com/channel/UC_Gfg8YO5iaXekyxPf0p_Gg

